EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2016.1.28.
COM(2016) 26 final

2016/0011 (CNS)

Javaslat

# A TANÁCS IRÁNYELVE

## a belső piac működését közvetlenül érintő adókikerülési gyakorlatok elleni szabályok megállapításáról

[…]

# TARTALOMJEGYZÉK

**INDOKOLÁS** ..... **3**

1. A JAVASLAT HÁTTERE ..... 3
- A javaslat indokai és céljai ..... 3
- A javaslatnak a szabályozási terület jelenlegi rendelkezéseivel való összhangja ..... 3
2. JOGALAP, SZUBSZIDIARITÁS ÉS ARÁNYOSSÁG ..... 4
- Jogalap ..... 4
- Szubszidiaritás (nem kizárólagos hatáskör esetén) ..... 4
- Arányosság ..... 5
- A jogi aktus típusának megválasztása ..... 5
3. AZ UTÓLAGOS ÉRTÉKELÉSEK, AZ ÉRDEKELT FELEKKEL FOLYTATOTT KONZULTÁCIÓK ÉS A HATÁSVIZSGÁLATOK EREDMÉNYEI ..... 5
- Az érdekelt felekkel folytatott konzultációk ..... 5
- Hatásvizsgálat ..... 6
4. KÖLTSÉGVETÉSI VONZATOK ..... 7
5. EGYÉB ELEMEK ..... 7
- A javaslat egyes rendelkezéseinek részletes magyarázata ..... 7

A TANÁCS HATÁROZATA a belső piac működését közvetlenül érintő adókikerülési gyakorlatok elleni szabályok megállapításáról ..... 11

I FEJEZET ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK ..... 16

II FEJEZET ADÓKIRERÜLÉS ELLENI INTÉZKEDÉSEK ..... 19

III FEJEZET ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK ..... 24

PÉNZÜGYI KIMUTATÁS ..... 25

1. A JAVASLAT/KEZDEMÉNYEZÉS FŐBB ADATAI ..... 26
2. IRÁNYÍTÁSI INTÉZKEDÉSEK ..... 26
3. A JAVASLAT/KEZDEMÉNYEZÉS BECSÜLT PÉNZÜGYI HATÁSA ..... 26
1. A JAVASLAT/KEZDEMÉNYEZÉS FŐBB ADATAI ..... 27
2. IRÁNYÍTÁSI INTÉZKEDÉSEK ..... 30
3. A JAVASLAT/KEZDEMÉNYEZÉS BECSÜLT PÉNZÜGYI HATÁSA ..... 31

# INDOKOLÁS

## 1. A JAVASLAT HÁTTERE

### • A javaslat indokai és céljai

Az 2014. december 18-i európai tanácsi következtetésekben szerepel, hogy „sürgősen elő kell mozdítani az adókikerülés és az agresszív adótervezés elleni küzdelemre irányuló erőfeszítéseket mind globális, mind uniós szinten”. 2014 decemberétől kezdve a Bizottság gyorsan megtette az első lépéseket az uniós megközelítés kialakítása felé. Időközben a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet (OECD) befejezte az e célt szolgáló globális szabályok és normák meghatározására vonatkozó munkáját.

Ezen irányelv – amelyre gyakran mint adókikerülés elleni irányelvre hivatkoznak – meghatározza a belső piac működését közvetlenül érintő adókikerülési gyakorlatok elleni szabályokat. Ez az egyik alkotóeleme a Bizottság adókikerülés elleni kezdeményezéscsomagjának, amely számos olyan fontos új fejleményt és politikai prioritást vesz figyelembe a társasági adózás területén, melyek gyors, uniós szintű reakciót tesznek szükségessé. Válasz egyúttal az adóalap-erózió és a nyereségátcsoportosítás (Base Erosion and Profit Shifting: BEPS) elleni projektnek a G20-ak és az OECD általi véglegesítésére, valamint az Európai Parlament, számos tagállam és vállalkozás, illetve a civil társadalom és egyes nemzetközi partnerek által megfogalmazott, a társasági adózással kapcsolatos visszaélések elleni szilárdabb és következetesebb uniós megközelítés iránti igényre.

Ez az irányelv többek között az olyan helyzetekre vonatkozik, amelyekben az adózók a jogszabályok tényleges céljával ellentétes módon járnak el és kihasználják a nemzeti adórendszerek közötti eltéréseket adóterheik csökkentése érdekében. Az adózók így alacsonyabb adókulcsok vagy kétszeres levonások általi előnyökhöz juthatnak, illetve elkerülhetik a jövedelmük utáni adózást oly módon, hogy az egyik adójogrendszerben levonhatóként jelentenek be olyan tételeket, amelyek a határ másik oldalán sem képezték az adóalap részét. Az ilyen helyzetek torzítják a belső piacon hozott üzleti döntéseket és hatékony kezelésük elmaradása esetén olyan környezetet teremthetnek, amelyben tisztességtelen adóverseny zajlik. Ez az irányelv – melynek célja a belső piac működését közvetlenül érintő adókikerülési gyakorlatok elleni küzdelem – a következő hat konkrét területen határoz meg adókikerülés elleni szabályokat: a kamatok levonhatósága, a tőkekivonás megadóztatása, átállási záradék, visszaélés elleni általános szabály (GAAR), az ellenőrzött külföldi társaságokra vonatkozó szabályok és a hibrid struktúrák kezelésére vonatkozó keret.

### • A javaslatnak a szabályozási terület jelenlegi rendelkezéseivel való összhangja

Ez az irányelv a Bizottság által 2015. június 17-én előterjesztett, a méltányos és hatékony társasági adózásra vonatkozó cselekvési terven alapul. Jogilag kötelező érvényű szabályokat határoz meg annak lehetővé tétele érdekében, hogy a tagállamok hatékonyan kezeljék a társaságiadó-kikerülést, miközben megőrzik együttes versenyképességüket és tiszteletben tartják az egységes piacot, a Szerződésekben rögzített szabadságokat, az Európai Unió Alapjogi Chartáját, valamint általában véve az uniós jogot. E tekintetben két fő munkaterületre támaszkodik uniós és nemzetközi szinten.

Elsőként az OECD BEPS-intézkedésekkel összefüggésben a legtöbb tagállam kötelezettséget vállalt a 2015. október 5-én közzétett és a G20-ak vezetői által 2015 novemberében elfogadott, BEPS-ről szóló végleges jelentésekben foglalt intézkedések végrehajtására.

Azonban a BEPS egyes tagállamokban történő egyoldalú és eltérő végrehajtása hozzájárulhat az egységes piac feltöredezéséhez azáltal, hogy a nemzeti politikák ütközéséhez, torzulásokhoz és az uniós vállalkozások számára adóügyi akadályokhoz vezetne. Emellett új kiskapukat és különbségeket hozna létre, amelyeket kihasználhatnának az adókikerülésben érdekelt társaságok, ezáltal aláásva a tagállamok ilyen gyakorlatok megakadályozására irányuló erőfeszítéseit. Az egységes piac jó működése érdekében ezért alapvető fontosságú, hogy a tagállamok – minimális követelményként – koherens és megfelelően összehangolt módon átültessék az OECD BEPS-intézkedéseket nemzeti rendszereikbe.

Másodsorban pedig, a Bizottság 2015. júniusi cselekvési tervében bejelentette, hogy újra elő fogja terjeszteni a közös konszolidált társaságiadó-alapra (KKTA) vonatkozó javaslatát, mint teljes körű megoldást az adózás méltányosabbá és hatékonyabbá tételére. Emellett felszólította a tagállamokat, hogy a felülvizsgált KKTA-javaslat előkészítésével egyidejűleg folytassák a munkát a közös alap bizonyos, az OECD BEPS-projektjéhez kapcsolódó nemzetközi aspektusai vonatkozásában. Ez az irányelv figyelembe veszi a tagállamok által e kérdésekkel kapcsolatban a Tanácsban folytatott megbeszélések eredményeit.

Ezen irányelv célja, hogy egyensúlyt teremtsen azon két szempont között, melyek szerint az Unióban szükség van bizonyos fokú egységességre a BEPS-projekt eredményeinek végrehajtása tekintetében, a tagállamokban pedig arra, hogy adórendszereik egyedi jellemzőit e szabályokhoz igazítsák. A szöveg tehát elveken alapuló szabályokat állapít meg, és az azok végrehajtásával kapcsolatos részleteket a tagállamok hatáskörében hagyja, tekintettel arra, hogy tagállami szinten lehet a legpontosabban kidolgozni a szabályok egyes elemeit oly módon, hogy azok a lehető legnagyobb mértékben illeszkedjenek az adott tagállam társaságiadó-rendszeréhez. Ezáltal az irányelv egyenlő feltételeket hivatott teremteni valamennyi tagállam társaságiadó-rendszere védelmének közös minimális szintje tekintetében.

Az irányelv inkluzív jellegű és egy adott tagállamban a társasági adó hatálya alá tartozó valamennyi adózóra irányul. Hatálya emellett kiterjed olyan társaságiadó-alanyok Unióban található állandó telephelyeire is, amelyek maguk nem tartoznak az irányelv hatálya alá.

## 2. JOGALAP, SZUBSZIDIARITÁS ÉS ARÁNYOSSÁG

### • Jogalap

A közvetlen adókra vonatkozó jogalkotás az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 115. cikkének hatálya alá tartozik. A rendelkezés értelmében a cikk szerinti közelítésre irányuló jogi intézkedéseket irányelvbe kell foglalni.

### • Szubszidiaritás (nem kizárólagos hatáskör esetén)

E javaslat megfelel a szubszidiaritás elvének. A tárgy természeténél fogva az egész belső piacra kiterjedő, közös kezdeményezésre van szükség.

Az irányelvben foglalt szabályok célja a határokon átnyúló adókikerülési gyakorlatokkal szembeni küzdelem, valamint egy olyan közös keret biztosítása, amelynek révén a BEPS-projekt eredményei összehangolt módon beépíthetők a tagállamok nemzeti jogába. E célok az egyes tagállamok önálló fellépésével nem érhetőek el megfelelően. Az ilyen megközelítés ugyanis csak tovább fokozná a belső piac jelenlegi széttagoltságát, valamint állandósítaná a jelenlegi hiányosságokat és torzulásokat a különböző, egymástól több szempontból eltérő intézkedések közötti kölcsönhatások során. Ha a cél az, hogy olyan megoldások szülessenek, amelyek a belső piac egésze tekintetében működnek (például a nemzeti adórendszerek közötti

eltérésekből fakadó különbségek megszüntetése), valamint javítják a belső piac (belső és külső) ellenálló képességét az agresszív adótervezéssel szemben, akkor uniós szinten összehangolt kezdeményezésekre van szükség.

Az uniós kezdeményezés továbbá hozzáadott értéket képviselne a különböző nemzeti végrehajtási módszerek által elérhető eredményekhez képest. Tekintettel arra, hogy a tervezett, visszaélés elleni szabályok határokon átnyúló természetűek, elengedhetetlen, hogy valamennyi, e tárgyban előterjesztett javaslat kiegyensúlyozott formában és az összkép figyelembevételével kezelje a belső piacon jelen lévő különböző érdekeket a közös célkitűzések és megoldások meghatározása érdekében. Ez csak központilag kidolgozott szabályozás révén érhető el. Végezetül pedig, ha a BEPS végrehajtását célzó intézkedések bevezetése az uniós vívmányokkal összhangban történik, az jogbiztonságot nyújt az adózók számára a tekintetben, hogy megfelelnek az uniós jognak.

Ez a megközelítés tehát megfelel az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritási elvnek.

- **Arányosság**

Az előirányzott intézkedések nem lépik túl a belső piac tekintetében a védelem minimális szintjének biztosításához szükséges mértéket. Az irányelv ezért nem teljes harmonizációt ír elő, csupán a védelem minimális szintjét a tagállamok társaságiadó-rendszere vonatkozásában. Az irányelv tehát a koordináció alapvető szintjét biztosítja az Unióban az említett célkitűzés megvalósítása érdekében. Ennek fényében a javaslat nem lépi túl a céljai eléréséhez szükséges mértéket, ezért megfelel az arányosság elvének.

- **A jogi aktus típusának megválasztása**

A javasolt aktus irányelv, amely az EUMSZ 115. cikkét jogalapul véve az egyetlen rendelkezésre álló eszköz.

## 3. AZ UTÓLAGOS ÉRTÉKELÉSEK, AZ ÉRDEKELT FELEKKEL FOLYTATOTT KONZULTÁCIÓK ÉS A HATÁSVIZSGÁLATOK EREDMÉNYEI

- **Az érdekelt felekkel folytatott konzultációk**

Az ezen irányelvben tárgyalt kérdésekről több éven keresztül folytak konzultációk az érdekelt felekkel a közös konszolidált társaságiadó-alapról szóló irányelvjavaslat összefüggésében. A tagállami küldöttek rendszeresen ismertették észrevételeiket a Tanács adóügyi szakértői munkacsoportjában. Azóta, hogy 2011. márciusban a biztosi testület elfogadta a KKTA-javaslatot, a munkacsoport valamennyi soros elnökség égisze alatt több alkalommal ülésezett, hogy részletesen megtárgyalja a vonatkozó technikai és szakpolitikai kérdéseket. A Bizottság szervezeti egységei emellett kapcsolatba léptek az üzleti szféra valamennyi jelentős szereplőjével és meghallgatták a véleményüket a javaslat különböző elemeiről. Hasonlóképpen, az irányelvben érintett számos – elsősorban technikai jellegű – témakör tudományos konferenciákon is megvitatásra került, amelyeken a Bizottság is képviseltette magát.

A legtöbb tagállam tagja az OECD-nek és a 2013–2015 közötti időszakban részt vett a BEPS elleni fellépésekről – többek között azok technikai részleteinek kidolgozásáról – szóló hosszadalmas és mélyreható vitákban. Az OECD széles körű nyilvános konzultációt szervezett az érdekelt felekkel a BEPS elleni valamennyi fellépés témájában. Ezen túlmenően

a Bizottság belső vitákat folytatott és az OECD szakértőivel is tárgyalt számos BEPS-szel kapcsolatos kérdésről (például az ellenőrzött külföldi társaságok szabályozásáról), különösen azokban az esetekben, amikor kétségei voltak bizonyos felvetéseknek, illetve javasolt megoldásoknak az uniós joggal való összeegyeztethetőségével kapcsolatban.

2014 második félévében a Tanács olasz elnöksége elindította az „EU – BEPS ütemterv" kezdeményezést. A Tanács megvitatta a KKTA-javaslatot, melynek során különösen a nemzetközi és a BEPS-vonatkozású elemekre összpontosított. Ebben az összefüggésben az elnökség szorgalmazta a párhuzamos OECD-kezdeményezésekkel való összhangot az uniós jog tiszteletben tartása mellett. Ezt a megközelítést a magas szintű adóügyi munkacsoport is jóváhagyta, és több, egymást követő elnökség is magáévá tette. Az EU – BEPS ütemtervvel kapcsolatos eszmecserék 2015-ben is folytatódtak. A cél az volt, hogy mindez hozzájáruljon az OECD-vitához és előkészítse a jövőbeli OECD-ajánlások zökkenőmentes végrehajtását, figyelembe véve az uniós sajátosságokat.

Ezen irányelvjavaslat elemeit nagy vonalakban bemutatták és megvitatták a tagállamok küldöttségeivel, valamint az üzleti és nem kormányzati szervezetek képviselőivel a jó adóügyi kormányzással foglalkozó platform keretében 2015. november 30-án.

- **Hatásvizsgálat**

„Az adóalap-erózió és a nyereségátcsoportosítás kezelése" című jelentés 2013 elején történt közzétételét, valamint azt követően, hogy a G20-ak vezetői 2013 szeptemberében elfogadták az ún. BEPS cselekvési tervet, az OECD két éven át tartó intenzív munkába kezdett, melynek eredményeként 13 jelentés került közzétételre 2015 novemberében. Ezek a jelentések meghatározzák azokat az új vagy megerősített nemzetközi standardokat és konkrét intézkedéseket, amelyek a BEPS kezelésében hivatottak segíteni az országokat. Ebben a keretrendszerben az OECD tagjai és a G20-ak elkötelezik magukat ezen átfogó csomag és annak következetes végrehajtása mellett.

OECD-tagi minőségében sok tagállam vállalta, hogy átülteti nemzeti jogába a BEPS-projekt eredményeit, mégpedig haladéktalanul. Fentiekre tekintettel különösen fontos, hogy az Unióban gyors előrelépés történjen a BEPS-szel kapcsolatos következtetések végrehajtásának koordinációjára vonatkozó szabályok elfogadása tekintetében. A belső piac széttagolódásának nagy kockázata fényében – ami a tagállamok egyoldalú, koordinálatlan intézkedései eredményeként bekövetkezhetne – a Bizottság e javaslatban a végrehajtásra vonatkozó minimális közös megoldásokat irányoz elő. A Bizottság mindent megtett annak érdekében, hogy egyidejűleg figyelembe vegye a cselekvés sürgősségét, valamint annak fontosságát, hogy a belső piac működése ne szenvedjen csorbát bizonyos tagállamok által elfogadott egyoldalú intézkedések nyomán (attól függetlenül, hogy OECD-tagok-e vagy sem) vagy éppen amiatt, hogy más tagállamok nem hoznak intézkedéseket. A puha jog alkalmazásának lehetősége is felmerült, de elvetették, mivel nem alkalmas összehangolt megközelítés biztosítására.

Az irányelvtervezet külön bizottsági szolgálati munkadokumentum kíséri, amely részletes áttekintést nyújt az adóalap-erózióval és a nyereségátcsoportosítással kapcsolatban végzett tudományos munkáról és gazdasági bizonyítékról annak érdekében, hogy naprakész elemzés és adatok álljanak rendelkezésre. A dokumentum többek között az OECD, az Európai Bizottság és az Európai Parlament által készített közelmúltbeli tanulmányokon alapul. A bizottsági szolgálati munkadokumentum kiemeli azokat a tényezőket és leggyakoribb mechanizmusokat, amelyek az OECD jelentései szerint az agresszív adótervezéshez kapcsolódnak. Egyúttal összefoglalja egy, az agresszív adótervezés legfontosabb

mechanizmusairól szóló, mélyreható vizsgálat következtetéseit, melynek alapjául a Bizottság megbízásából 2015-ben készített, tagállamonkénti elemzés szolgált. A munkadokumentum körvonalazza, hogyan egészíti ki az irányelv az OECD BEPS-jelentéseinek uniós végrehajtására vonatkozó más kezdeményezéseket, és mennyiben járul hozzá az adókikerülés elleni védelem közös minimális szintjének megvalósításához.

A fentiek fényében a következő indokok alapján nem került sor hatásvizsgálatra: szoros kapcsolat áll fenn az OECD BEPS területén végzett munkájával; a bizottsági szolgálati munkadokumentum jelentős mennyiségű bizonyítékot és elemzést nyújt; egy korábbi szakaszban széles körben folytak konzultációk az érdekelt felekkel a javasolt szabályok technikai vonatkozásairól; különösen pedig sürgős, összehangolt, uniós fellépésre van szükség ezen a nemzetközi politikai prioritásnak számító területen.

## 4. KÖLTSÉGVETÉSI VONZATOK

Ez az irányelvjavaslat nincs hatással az uniós költségvetésre.

## 5. EGYÉB ELEMEK

- **A javaslat egyes rendelkezéseinek részletes magyarázata**

Az irányelv inkluzív jellegű és egy adott tagállamban a társasági adó hatálya alá tartozó valamennyi adózóra irányul. Hatálya emellett kiterjed olyan társaságiadó-alanyok Unióban található állandó telephelyeire is, amelyek maguk nem tartoznak az irányelv hatálya alá.

Ez az irányelv többek között az olyan helyzetekre vonatkozik, amelyekben az adózók a jogszabályok tényleges céljával ellentétes módon járnak el és kihasználják a nemzeti adórendszerek közötti eltéréseket adóterheik csökkentése érdekében. Az adózók így alacsonyabb adókulcsok vagy kétszeres levonások általi előnyökhöz juthatnak, illetve elkerülhetik a jövedelmük utáni adózást oly módon, hogy az egyik adójogrendszerben levonhatóként jelentenek be olyan tételeket, amelyek a határ másik oldalán sem képezték az adóalap részét. Az ilyen helyzetek torzítják a belső piacon hozott üzleti döntéseket és hatékony kezelésük elmaradása esetén olyan környezetet teremthetnek, amelyben tisztességtelen adóverseny zajlik. Ez az irányelv – melynek célja a belső piac működését közvetlenül érintő adókikerülési gyakorlatok elleni küzdelem – a következő hat konkrét területen határoz meg adókikerülés elleni szabályokat: a kamatok levonhatósága, a tőkekivonás megadóztatása, átállási záradék, visszaélés elleni általános szabály (GAAR), az ellenőrzött külföldi társaságokra vonatkozó szabályok és a hibrid struktúrák kezelésére vonatkozó keret.

- A kamatok levonhatósága

A multinacionális csoportok gyakran finanszírozzák hiteleken keresztül a magas adómértéket alkalmazó adójogrendszerekben működő gazdálkodó egységeiket oly módon, hogy a szóban forgó társaságok magas kamatokat fizetnek az alacsony adót kivető adójogrendszerekben adóügyi illetőséggel rendelkező leányvállalatoknak. Ily módon a csoport (pontosabban a magas kamatot fizető gazdálkodó egységek) adóalapja csökken a magas adómértéket alkalmazó adójogrendszerben, míg növekszik abban az alacsony adót kivető államban, amelybe a kamatfizetés beérkezik. Összességében ennek eredményeként a multinacionális csoport egészének az adóalapja csökken.

A javasolt szabály a fenti gyakorlat visszaszorítását célozza azáltal, hogy korlátozza azt a kamatösszeget, amelynek levonására egy adózó egy adott adóévben jogosult. Ez várhatóan a sajáttőke-finanszírozással szembeni torzítást is csökkenti. E célból a nettó kamatkiadások csak egy bizonyos rögzített hányaduk erejéig lesznek levonhatók, amely az adózó bruttó működési nyeresége alapján kerül meghatározásra. Mivel ez az irányelv egy minimális védelmi szintet állapít meg a belső piac tekintetében, a tervek szerint a levonhatósági ráta az OECD által javasolt tartomány (10–30 %) felső értékében kerül meghatározásra. A tagállamok így szabadon dönthetnek szigorúbb szabályok bevezetéséről.

Annak ellenére, hogy általánosan elfogadott vélemény, hogy a pénzügyi vállalkozásokra, azaz a pénzügyi intézményekre és a biztosítókra szintén alkalmazni kell a kamatok levonhatóságának korlátozását, az is elismert tény, hogy e két ágazat olyan különleges jellemzőkkel rendelkezik, amelyek személyre szabottabb megközelítést tesznek szükségessé. Ennek főként az az oka, hogy szemben a gazdaság egyéb ágazataival, a pénzügyi vállalkozások pénzügyi költségei és bevételei azok fő kereskedelmi tevékenysége részeként merülnek fel, illetve keletkeznek. Mivel a nemzetközi és uniós szintű tárgyalások során még nem születtek meg a kellően kidolgozott következtetések, eddig nem nyílt mód részletes szabályok megállapítására a pénzügyi és a biztosítási ágazatra vonatkozóan. Egyértelművé kell azonban tenni, hogy a szóban forgó pénzügyi vállalkozások átmeneti kizárása ellenére hosszú távon olyan, széles körben alkalmazandó kamatkorlátozási szabály kidolgozása a cél, amely nem teszi szükségessé kivételek meghatározását.

- A tőkekivonás megadóztatása

Az adózók megpróbálhatják oly módon csökkenteni adófizetési kötelezettségeiket, hogy adóügyi illetőségüket és/vagy eszközeiket valamely alacsony adómértéket alkalmazó adójogrendszerbe helyezik át. Az ilyen gyakorlatok torzítják a piacot, mivel erodálják a kiindulási állam adóbázisát és átcsoportosítják a jövőbeli nyereséget oly módon, hogy az a rendeltetési hely szerinti alacsony adómértéket alkalmazó adójogrendszerben adózzon. Ha egy adózó egy adott tagállamon kívülre helyezi adóügyi illetőségét, a szóban forgó államnak megszűnik az a joga, hogy adót vessen ki az említett adózó bevételeire, jóllehet, adott esetben korábban keletkezett, csak nem realizált bevételekről van szó. Ugyanez a nehézség merül fel abban az esetben, ha az adózók olyan eszközöket helyeznek egy tagállamon kívülre (anélkül, hogy elidegenítenék azokat), amelyek nem realizált nyereséget is képviselnek.

A tőkekivonás megadóztatásának célja az adóbázis-erózió megakadályozása a kiindulási államban azokban az esetekben, amikor nem realizált nyereséget is képviselő eszközök kerülnek áthelyezésre a szóban forgó állam adóügyi joghatósági területén kívülre a tulajdonjog átruházása nélkül. Mivel a tőkekivonási adók Unióban történő alkalmazásának összhangban kell lennie az alapvető szabadságokkal és az Európai Unió Bírósága által követett ítélkezési gyakorlattal, ez az irányelv figyelembe veszi a tőkekivonás megadóztatásának az uniós joggal kapcsolatos vetületeit is oly módon, hogy az adózók számára biztosítja azt a jogot, hogy a megállapított adónak megfelelő összeg megfizetésére halasztást kérjenek és meghatározott számú év során szakaszos fizetés formájában rendezzék adókötelezettségeiket.

- Átállási záradék

A külföldön megfizetett adó beszámításának eredendő nehézségei következtében az államok egyre inkább hajlamosak adómentességet adni a külföldi eredetű jövedelmek után. Ennek a megközelítésnek a nem szándékos negatív hatása az, hogy ösztönözheti az adómentes vagy

alacsony adóterhet viselő jövedelmek bekerülését a belső piacra, valamint az ilyen jövedelmek sok esetben adózatlan, az uniós jogban rendelkezésre álló eszközöket kihasználva történő áramlását az Unió területén.

Az ilyen gyakorlatok ellen általános az átállási záradékok alkalmazása. Nevezetesen, az adózót adófizetésre kötelezik (ahelyett, hogy adómentességet kapna), majd beszámítják neki a külföldön megfizetett adó összegét. Ez visszatartja a társaságokat attól, hogy nyereségüket magas adómértéket alkalmazó adójogrendszerekből alacsony adókat kivető területekre csoportosítsák át, kivéve, ha elegendő gazdasági indok van az ilyen áthelyezésekre.

*Az alacsony adózás küszöbértéke*

A közös konszolidált társaságiadó-alapról szóló irányelvre vonatkozó javaslatában a Bizottság bevezetett egy átállási záradékot azokra az esetekre, amikor valamely harmadik országból a belső piac területére bekerülő jövedelemre a harmadik országban kivetett nyereségadó kiszámításához alkalmazott, jogszabályban megállapított társaságiadó-kulcs alacsonyabb az Unióban alkalmazott, jogszabályban megállapított társaságiadó-kulcsok átlagának 40 %-ánál. E szabály azt hivatott biztosítani, hogy a harmadik országból származó jövedelmek csak azt követően kerüljenek be az Unió területére, hogy legalább olyan mértékben adóztak, mint amilyen mértékben minimálisan adózniuk kellett volna abban az esetben, ha valamely tagállamból származtak volna. E célból a KKTA-javaslat az összehasonlítás alapjául hivatkozik az Unióban alkalmazott, jogszabályban megállapított társaságiadó-kulcsok átlagára.

Tekintettel arra, hogy ez az irányelv nem hoz létre önálló társaságiadó-rendszert, valamint nem tartalmaz olyan mechanizmust, amely a KKTA-javaslatban foglaltakhoz hasonló módon Unió-szerte konszolidálná a csoporthoz tartozó társaságok adóalapját, logikus volna a külföldi eredetű jövedelmet kapó adózó tagállama szerinti, jogszabályban megállapított társaságiadó-kulcsot alkalmazni hivatkozási alapként legalább addig, amíg meg nem valósul a KKTA-javaslat újbóli előterjesztésének a Bizottság által bejelentett terve.

A javasolt rendszer figyelembe veszi azt a tényt, hogy a társasági adókulcsok nem harmonizáltak az Unióban. Az adókikerülési gyakorlatok visszaszorítása érdekében a küszöbértéket mindenképpen olyan szintre kell beállítani, amely alkalmas az olyan helyzetek kezelésére, amikor az adó mértéke nem éri el a jövedelmet kapó adózó tagállamában alkalmazott adómérték 50 százalékát. A küszöbérték ugyanakkor nem lehet annyira alacsony, hogy okafogyottá tegye az intézkedést azáltal, hogy csupán a legagresszívabb adójogrendszerekre alkalmazható. Ennek fényében azon feltétel előírása, hogy a gazdálkodó egység székhelye szerinti országban vagy az állandó telephely szerinti országban alkalmazott, jogszabályban megállapított társaságiadó-kulcs alacsonyabb legyen az adózó tagállamában alkalmazott, jogszabályban megállapított társaságiadó-kulcs 40 %-ánál, egyensúlyt teremtene a tisztességes adóverseny létjogosultságának, valamint annak elismerése között, hogy szükség van az adókikerülési gyakorlatok megakadályozására.

Ezen túlmenően az átállási záradék alkalmazása révén a harmadik országokból származó, Unióba bekerülő jövedelmet az adózó tagállama ugyanazon a szinten adóztatná meg, mint a belföldi eredetű jövedelmeket, ami biztosítaná az uniós és a harmadik országokból származó kifizetések közötti egyenlő bánásmódot. Ily módon a tagállamok továbbra is megfelelnének mind az európai, mind pedig a nemzetközi jog alapján vállalt kötelezettségeiknek.

- Visszaélés elleni általános szabály (GAAR)

Az adótervezési rendszerek igen összetettek, és az adózási szabályozás általában nem változik elég gyorsan ahhoz, hogy valamennyi szükséges és konkrét védelmi intézkedést tartalmazza az ilyen rendszerek kezelésére. Ezért hasznos, ha egy adórendszer rendelkezik visszaélés elleni általános szabállyal, amely akkor is lehetővé teszi a visszaélésszerű adózási gyakorlatok feltárását, ha a rendszerben nincs speciális szabály az adókikerülés ellen.

A GAAR egy országnak az adókikerülés megakadályozása érdekében hozott, kifejezetten a visszaélések ellen irányuló szabályai tekintetében esetlegesen fennálló hiányosságokat hivatott pótolni. Lehetővé tenné a hatóságok számára annak megakadályozását, hogy az adózók visszaélésszerű adózási módok révén jussanak előnyökhöz. A javasolt – és az uniós vívmányokkal összhangban lévő – GAAR úgy lett kidolgozva, hogy Unión belüli alkalmazása esetén tükrözze az Európai Unió Bíróságának a mesterséges konstrukciók kimutatására szolgáló feltételrendszerét.

- Az ellenőrzött külföldi társaságokra (CFC) vonatkozó szabályok

Az alacsony adómértéket alkalmazó adójogrendszerekben ellenőrzött leányvállalatokat működtető adózók esetleg olyan adótervezési gyakorlatokat alkalmaznak, amelyek révén nagy összegű nyereségeket csoportosítanak át a (magas adót fizető) anyavállalatból az alacsony adóval terhelt leányvállalatokba. Ennek hatására csökken a csoport összesített adókötelezettsége. Az alacsony adózás küszöbértékéről szóló fenti elemzés az ellenőrzött külföldi társaságokra vonatkozó szabályokra is érvényes.

A leányvállalatba átcsoportosított jövedelem általában átcsoportosítható passzív jövedelem. Például az egyik gyakran alkalmazott rendszerben először egy csoporton belül áthelyezik bizonyos immateriális javak (például szellemi tulajdon) tulajdonjogát az ellenőrzött külföldi társaságba, második lépésként pedig nagy összegű jövedelmeket csoportosítanak át jogdíjfizetés formájában az ellenőrzött külföldi társaság által tulajdonolt és kezelt eszközök használati joga ellenében. A nyereségátcsoportosítás ilyen formái egyértelműen hatással vannak a belső piac működésére, elsősorban azokban az esetekben, amikor a jövedelem az Unióból alacsony adómértéket alkalmazó harmadik országokba kerül átcsoportosításra.

Az ellenőrzött külföldi társaságokra vonatkozó szabályok következtében az alacsony adót fizető, ellenőrzött külföldi leányvállalat jövedelmét az anyavállalatnál számolják el. Ennek eredményeképpen a szóban forgó jövedelem után az anyavállalat a saját adóügyi illetősége szerinti államban adózik, amely rendszerint egy magas adómértéket alkalmazó állam. Az ellenőrzött külföldi társaságokra vonatkozó szabályozás célja tehát azon ösztönzők felszámolása, amelyek következtében bizonyos adózók jövedelemátcsoportosításhoz folyamodnak egy másik jogrendszerben történő, alacsonyabb mértékű adózás érdekében.

- A hibrid struktúrák kezelésére vonatkozó keret

A hibrid struktúrák abból fakadnak, hogy a kifizetések (pénzügyi eszközök) vagy a gazdálkodó egységek jogi minősítései között különbségek vannak két jogrendszer közötti ügyletek során. Az ilyen különbségek gyakran kettős levonást (azaz a határ mindkét oldalán alkalmazott levonást) eredményezhetnek, vagy azt, hogy anélkül kerül levonásra a jövedelem a határ egyik oldalán, hogy a másikon beszámítanák azt. Az adózók – különösen a határokon átnyúló struktúrákban érintettek – gyakran kihasználják ezeket az eltéréseket a különböző nemzeti adórendszerek között, ily módon csökkentve összesített adókötelezettségüket az Unióban.

Ezt a problémát mind a vállalkozások adózására vonatkozó magatartási kódexszel foglalkozó csoport, mind pedig az OECD feltárta. Annak biztosítása érdekében, hogy a tagállamok bevezessék a szóban forgó különbségek elleni hatékony küzdelemhez szükséges szabályokat, ez az irányelv előírja, hogy egy hibrid instrumentum vagy gazdálkodó egység tekintetében annak a tagállamnak a jogi minősítését, amelyből a kifizetés, költség vagy veszteség származik, a különbségekben érintett másik tagállam elfogadja.

2016/0011 (CNS)

Javaslat

# A TANÁCS IRÁNYELVE

## a belső piac működését közvetlenül érintő adókikerülési gyakorlatok elleni szabályok megállapításáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 115. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Parlament véleményére[1],

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére[2],

különleges jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

(1) A nemzetközi adózás területén érvényben lévő jelenlegi politikai prioritások rávilágítanak arra, hogy biztosítani kell az adóknak a nyereség és az érték keletkezése helyén történő megfizetését. Ezért elengedhetetlen, hogy helyreálljon az adórendszerek igazságosságába vetett bizalom, és a kormányok hatékonyan gyakorolhassák adóügyi szuverenitásukat. Ezen új politikai célkitűzések alapján konkrét fellépésekre irányuló ajánlások kerültek megfogalmazásra a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezetnek (OECD) az adóalap-erózió és a nyereségátcsoportosítás (BEPS) elleni kezdeményezése összefüggésében. Az igazságosabb adózás iránti igényre reagálva, a Bizottság 2015. június 17-i közleményében cselekvési tervet határoz meg az Európai Unión belüli méltányos és hatékony társasági adózásra vonatkozóan[3] (a továbbiakban: cselekvési terv).

(2) OECD-tagi minőségében a legtöbb tagállam elkötelezte magát amellett, hogy végrehajtja a 2015. október 5-én közzétett, az adóalap-erózió és a nyereségátcsoportosítás elleni 15 fellépés eredményeit. Az egységes piac jó működése érdekében ezért alapvető fontosságú, hogy a tagállamok – minimális követelményként – teljesítsék az adóalap-erózióra és a nyereségátcsoportosításra vonatkozó kötelezettségvállalásaikat, tágabb értelemben pedig lépjenek fel az adókikerülési gyakorlatok visszaszorítása, valamint a méltányos és eredményes uniós adózás biztosítása érdekében, és mindezt megfelelően koherens és összehangolt módon tegyék. Egy szorosan integrált gazdaságok által alkotott piacon közös stratégiai megközelítésekre és összehangolt fellépésre van szükség a belső piac működésének javításához és a BEPS elleni kezdeményezés pozitív hatásainak optimalizálásához.

---

1 HL C , , . o.

2 HL C , , . o.

3 [3]A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak – Méltányos és hatékony társaságiadó-rendszer az Európai Unióban: 5 fő cselekvési terület, COM(2015) 302 final, 2015. június 17.

Ezen túlmenően csak egy közös keret segítségével lehet megakadályozni a piac feltöredezését, valamint véget vetni a jelenleg tapasztalható különbségeknek és piaci torzulásoknak. Végezetül pedig az Unió-szerte közös irányvonalat tükröző nemzeti végrehajtási intézkedések jogbiztonságot nyújtanának az adózók számára a tekintetben, hogy a szóban forgó intézkedések összeegyeztethetők az uniós joggal.

(3) Szabályokat kell megállapítani a belső piacon tapasztalható agresszív adótervezés elleni védelem átlagos szintjének megerősítése érdekében. Mivel ezen szabályok alkalmazására 28 különböző társaságiadó-rendszerben lesz szükség, az általános rendelkezésekre kell korlátozni őket, míg a végrehajtást a tagállamok hatáskörében kell hagyni, mivel tagállami szinten megfelelőbben lehet az említett szabályok konkrét elemeit oly módon alakítani, hogy azok a lehető legjobban illeszkedjenek az adott társaságiadó-rendszerhez. E célkitűzés elérhetővé válna a nemzeti társaságiadó-rendszerek minimális védelmi szintjének uniós szintű megteremtésével. Ezért annak érdekében, hogy az egészében vett belső piac hatékonyabban küzdjön az adókikerülési gyakorlatok ellen, koordinálni kell a tagállamok válaszait az adóalap-erózióval és a nyereségátcsoportosítással szembeni 15 fellépés eredményeinek végrehajtása tekintetében. Ezért a belső piac meghatározott területein meg kell állapítani a védelem közös minimális szintjét.

(4) Olyan szabályokat kell megállapítani, amelyek egy adott tagállamban a társasági adó hatálya alá tartozó valamennyi adózóra alkalmazandók. A szóban forgó szabályokat az esetleg más tagállam(ok)ban található társaságiadó-alanyok állandó telephelyeire is alkalmazni kell. A társaságiadó-alanyok rendelkezhetnek adóügyi illetőséggel valamely tagállamban vagy létrehozásuk történhetett valamely tagállam törvényei szerint. Az említett szabályoknak a valamely harmadik országban adóügyi illetőséggel rendelkező gazdálkodó egységek állandó telephelyeire is vonatkozniuk kell, amennyiben ezek egy vagy több tagállamban találhatók.

(5) Szabályokat kell megállapítani a belső piacon történő adóalap-erózió ellen és a belső piacról kifelé irányuló nyereségátcsoportosítás ellen. A következő területeken van szükség szabályokra, amelyek hozzájárulnának e célkitűzés eléréséhez: a kamatok levonhatóságának korlátozása, a tőkekivonás megadóztatása, átállási záradék, a visszaélés elleni általános szabály, az ellenőrzött külföldi társaságokra vonatkozó szabályok és a hibrid struktúrák kezelésére vonatkozó keret. Abban az esetben, ha a szóban forgó szabályok alkalmazása kettős adóztatást eredményezne, az adózónak mentességet kell kapnia – az adott esettől függően – a másik tagállamban vagy harmadik országban megfizetett adó levonása révén. A szabályok célja tehát nem csupán az adókikerülési gyakorlatok megakadályozása, hanem egyúttal az egyéb akadályok – mint például a kettős adóztatás – elkerülése is a piacon.

(6) A határokon átnyúló vállalatcsoportok – annak érdekében, hogy csökkentsék összesített adókötelezettségüket – egyre gyakrabban folyamodnak magas adómértéket alkalmazó adójogrendszerekből alacsonyabb adót kivető rendszerekkel rendelkező országokba történő nyereségátcsoportosításhoz, sok esetben magas kamatfizetések révén. A kamatkorlátozási szabályra azért van szükség, hogy az adózóknál felmerülő nettó pénzügyi költségek (azaz az az összeg, amellyel a pénzügyi kiadások meghaladják a pénzügyi bevételeket) levonhatóságának korlátozása segítségével csökkenthető legyen az ilyen gyakorlatok vonzereje. Meg kell határozni tehát egy levonhatósági rátát az adózó kamatfizetés, adózás, értékcsökkenés és amortizáció előtti eredményének (earnings before interest, tax, depreciation and amortisation, EBITDA) függvényében. Az adómentes pénzügyi bevételek nem számolhatók el a pénzügyi kiadásokkal szemben. Ez azért van így, mert csak az adóköteles jövedelmet kell

figyelembe venni annak megállapításakor, hogy a kamatokat milyen mértékben lehet levonni. Az adóalap-erózió és a nyereségátcsoportosítás tekintetében alacsony kockázatú adózók tevékenységének megkönnyítése érdekében a nettó kamatnak mindig levonhatónak kell lennie egy meghatározott felső összeghatárig, amely akkor alkalmazandó, amikor ez az eljárás magasabb levonást eredményez, mint az EBITDA alapú ráta. Ha az adózó kötelező összevont pénzügyi beszámolókat kibocsátó csoport részét képezi, a csoport egészének az adósságállományát figyelembe kell venni annak megállapításakor, hogy megadható-e az adózónak a magasabb nettó pénzügyi költségek levonására való jogosultság. A kamatkorlátozási szabályt attól függetlenül alkalmazni kell az adózó nettó pénzügyi költségei vonatkozásában, hogy a költségek nemzeti szinten, az Unión belül határokon átnyúló formában vagy harmadik országban felvett hitel kapcsán keletkeznek-e. Annak ellenére, hogy általánosan elfogadott vélemény, hogy a pénzügyi vállalkozásokra, azaz a pénzügyi intézményekre és a biztosítókra szintén alkalmazni kell a kamatok levonhatóságának korlátozását, az is elismert tény, hogy e két ágazat olyan különleges jellemzőkkel rendelkezik, amelyek személyre szabottabb megközelítést tesznek szükségessé. Mivel a nemzetközi és uniós szintű tárgyalások során még nem születtek kellően kidolgozott következtetések, ebben a szakaszban még nincs mód a kifejezetten erre az ágazatra szabott szabályok megállapítására a pénzügyi és a biztosítási ágazatra vonatkozóan.

(7) A tőkekivonási adók azt hivatottak biztosítani, hogy amennyiben egy adózó valamely állam adójogrendszeréből azon kívülre helyezi eszközeit vagy adóügyi illetőségét, a szóban forgó állam megadóztathassa a területén keletkezett tőkenyereségek gazdasági értékét még akkor is, ha a tőkekivonás időpontjában még nem realizálták az említett nyereséget. Ezért meg kell határozni azokat a konkrét eseteket, amelyekben az adózók a tőkekivonási adóra vonatkozó szabályok hatálya alá tartoznak és adózni kötelesek az áthelyezett eszközeik tekintetében keletkezett, nem realizált tőkenyereségük után. Az összegek kiszámításához elengedhetetlen az áthelyezett eszközök piaci értékének a szokásos piaci ár elve alapján történő meghatározása. Az Unión belül meg kell vizsgálni a tőkekivonás megadóztatásának alkalmazását és szemléltetni kell az uniós jognak való megfelelés feltételeit. Ezekben az esetekben az adózók számára biztosítani kell azt a jogot, hogy a megállapított tőkekivonási adónak megfelelő összeget vagy azonnal megfizessék, vagy – adott esetben kamatfizetés terhe mellett és garancia bemutatásával – halasztást kérjenek az adó összegének megfizetésére és meghatározott számú év során szakaszos fizetés formájában rendezzék adókötelezettségeiket. Nem kell kivetni a tőkekivonási adót ideiglenes jellegű eszközáthelyezések esetében, amennyiben az eszközöket arra szánják, hogy visszakerüljenek az áthelyezésüket indító fél tagállamába, valamint abban az esetben, ha az áthelyezésre prudenciális követelmények teljesítése érdekében vagy likviditáskezelési célból kerül sor, illetve értékpapír-finanszírozási ügyletek vagy biztosítékként nyújtott eszközök esetében.

(8) A külföldön megfizetett adó beszámításának eredendő nehézségei következtében az államok hajlamosak egyre nagyobb mértékben adómentességet adni a külföldi eredetű jövedelmek után az adóügyi illetőség szerinti államban. Ennek a megközelítésnek a nem szándékos negatív hatása azonban az, hogy olyan helyzeteket eredményez, amelyek révén adómentes vagy alacsony adóval terhelt jövedelmek kerülnek be a belső piacra, majd – sok esetben adózatlanul – áramlanak az Unió területén, kihasználva az uniós jogban rendelkezésre álló eszközöket. Az ilyen gyakorlatok ellen általános az átállási záradékok alkalmazása. Ezért olyan átállási záradékot szükséges előírni, amely a külföldi jövedelmek egyes – az Unióban adómentes, harmadik országokból származó – típusaira irányulnak, mint például a nyereségfelosztás, részvények értékesítéséből származó bevétel, és az állandó telephelyek nyeresége.

Ezeknek a jövedelmeknek adókötelesnek kell lenniük az Unióban, amennyiben a harmadik országban egy bizonyos szint alatt adóztak. Figyelembe véve, hogy az átállási záradék nem követeli meg az alacsony adózású gazdálkodó egység ellenőrzését, és ezért az egység kötelező beszámolói nem feltétlen állnak rendelkezésre, a tényleges adókulcs kiszámítása esetenként nagyon bonyolult. Ezért a tagállamoknak a jogszabályban megállapított adókulcsot kell figyelembe venniük az átállási záradék alkalmazása során. A kettős adóztatás megakadályozása érdekében az átállási záradékot alkalmazó tagállamoknak be kell számítaniuk a külföldön megfizetett adót.

(9) Az adórendszerekben léteznek visszaélés elleni általános szabályok (GAAR), amelyek olyan, visszaélésszerű adózási gyakorlatokra irányulnak, amelyekre még nem vonatkoznak kifejezetten azokat célzó rendelkezések. Ezért a visszaélés elleni általános szabályok célja bizonyos hiányosságok pótlása, ami azonban nem érintheti a kifejezetten a visszaélések ellen irányuló szabályok alkalmazhatóságát. A visszaélés elleni általános szabályok Unión belüli alkalmazását a „teljesen mesterséges” (nem valódi) jogügyletekre kell korlátozni; ellenkező esetben az adózónak rendelkeznie kell azzal a joggal, hogy kereskedelmi tevékenysége tekintetében kiválassza az adózási szempontból legmegfelelőbb struktúrát. Fontos továbbá annak biztosítása, hogy a visszaélés elleni általános szabályok alkalmazása egységesen történjen belföldi, Unión belüli és harmadik országokat érintő esetekben, ily módon szavatolva, hogy a belföldi és határokon átnyúló helyzetekben ne legyen eltérő a hatályuk, valamint az alkalmazásuk eredménye.

(10) Az ellenőrzött külföldi társaságokra vonatkozó szabályok hatására az alacsony adót fizető ellenőrzött leányvállalatok jövedelmét az anyavállalatnál számolják el. Ily módon az anyavállalatnak keletkezik adókötelezettsége a szóban forgó jövedelem után az adóügyi illetősége szerinti államban. Az érintett állam szakpolitikai prioritásai függvényében az ellenőrzött külföldi társaságokra vonatkozó szabályok egy teljes, alacsony adóterhet viselő leányvállalatra is irányulhatnak, de korlátozódhatnak az olyan jövedelemre is, amely mesterségesen lett a leányvállalathoz irányítva. Célszerű az ilyen helyzeteket mind harmadik országokban, mind pedig az Unióban érdemben kezelni. Az alapvető szabadságok tiszteletben tartása érdekében az Unión belül a szabályok hatását azon jogügyletekre kell korlátozni, amelyek a nyereségnek az anyavállalat tagállamából az ellenőrzött külföldi társasághoz történő, mesterséges átcsoportosítását eredményezik. Ebben az esetben az anyavállalat részére felosztott jövedelem összegét a szokásos piaci ár elve alapján ki kell igazítani annak érdekében, hogy az anyavállalat állama az ellenőrzött külföldi társaság jövedelmére csak abban a mértékben vessen ki adót, amilyen mértékben az nem felel meg az említett elvnek. Az ellenőrzött külföldi társaságokra vonatkozó szabályok hatálya nem terjedhet ki az Unióban adóügyi illetőséggel rendelkező pénzügyi vállalkozásokra, ideértve az ilyen vállalkozások Unióban található állandó telephelyeit. Ennek az az oka, hogy az ellenőrzött külföldi társaságokra vonatkozó szabályok jogszerű alkalmazását az Unión belül a gazdasági tartalommal nem rendelkező, mesterséges helyzetekre kell korlátozni, ami azt jelentené, hogy a nagymértékben szabályozott pénzügyi és biztosítási ágazatot valószínűleg nem érintenék ezek a szabályok.

(11) A hibrid struktúrák abból fakadnak, hogy a kifizetések (pénzügyi eszközök) vagy a gazdálkodó egységek jogi minősítései között különbségek vannak, amelyek a felszínre kerülhetnek két joghatóság jogrendszere közötti ügyletek során. Az ilyen különbségek gyakran kettős levonást (azaz mindkét államban alkalmazott levonást) eredményeznek, vagy azt, hogy anélkül kerül levonásra a jövedelem az egyik államban, hogy a

másikban beszámítanák azt az adóalapba. Ennek elkerülése érdekében olyan szabályokat kell megállapítani, amelyek révén a különbségekben érintett két joghatóság közül az egyiknek meg kell adnia a hibrid instrumentum jogi minősítését, a másiknak pedig el kell fogadnia azt. Bár a vállalkozások adózására vonatkozó magatartási kódexszel foglalkozó csoport keretében a tagállamok rendelkeznek közös iránymutatással az Unión belüli hibrid gazdálkodó egységek[4] és a hibrid állandó telephelyek[5], valamint a harmadik országokkal kapcsolatban álló hibrid gazdálkodó egységek adóügyi megítélése tekintetében, továbbra is szükség van kötelező érvényű szabályok elfogadására. Végezetül pedig e szabályok alkalmazási körét a tagállamok közötti hibrid struktúrákra kell korlátozni. A tagállamok és harmadik országok közötti hibrid struktúrák további vizsgálatot igényelnek.

(12) Egyértelművé kell tenni, hogy az adókikerülés elleni, ezen irányelvben előírt szabályok végrehajtása nem érintheti az adózók azon kötelezettségét, hogy megfeleljenek a szokásos piaci ár elvének, illetve a tagállamok azon jogát, hogy adott esetben a szokásos piaci ár elvének megfelelően felfelé igazítsanak ki egy bizonyos adókötelezettséget.

(13) A 45/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet[6] 28. cikke (2) bekezdésének megfelelően sor került az európai adatvédelmi biztossal való egyeztetésre. A személyes adatok védelméhez való jog az Európai Unió Alapjogi Chartájának 8. cikke, valamint a 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv[7] értelmében alkalmazandó a személyes adatoknak az ezen irányelv keretében történő kezelésére.

(14) Ezen irányelv egyik fő célja az, hogy javítsa a belső piac egészének az ellenálló képességét a határokon átnyúló adókikerülési gyakorlatokkal szemben, ami az egyes tagállamok önálló fellépésével nem érhető el megfelelően. A nemzeti társaságiadó-rendszerek eltérőek, és az egymástól független tagállami fellépések csak tovább fokoznák a belső piac jelenlegi széttagoltságát a közvetlen adózás területén. Ez egyúttal azt is lehetővé tenné, hogy a meglévő hiányosságok és torzulások megmaradjanak a különböző nemzeti intézkedések közötti kölcsönhatások során. Mindez a koordináció hiányát eredményezné. Tekintettel arra, hogy a belső piacon a hatékonyság hiánya elsősorban határokon átnyúló problémákat okoz, a helyzet javítását célzó intézkedéseket uniós szinten kell meghozni. Ezért kulcsfontosságú, hogy olyan megoldások kerüljenek elfogadásra, amelyek a belső piac egésze tekintetében működnek, ez pedig uniós szinten jobban megvalósítható. Ezért az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritási elvnek megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányossági elvnek megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket. A belső piac tekintetében a védelem minimális szintjének megállapításával ezen irányelv csupán a koordináció alapvető, minimális szintjének az elérésére törekszik az Unióban az említett célkitűzés megvalósítása érdekében.

---

4 A magatartási kódexszel foglalkozó csoport (társasági adózás) 2014. december 11-i jelentése a Tanácsnak (16553/14, FISC 225).

5 A magatartási kódexszel foglalkozó csoport (társasági adózás) 2015. június 11-i jelentése a Tanácsnak (9620/15, FISC 60).

6 Az Európai Parlament és a Tanács 2000. december 18-i 45/2001/EK rendelete a személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról (HL L 8., 2001.1.12., 1. o.).

7 Az Európai Parlament és a Tanács 1995. október 24-i 95/46/EK irányelve a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról (HL L 281., 1995.11.23., 31. o.).

(15) A Bizottságnak az irányelv hatálybalépése után három évvel értékelnie kell annak végrehajtását és jelentést kell tennie a Tanácsnak. A tagállamoknak tájékoztatniuk kell a Bizottságot minden olyan információról, amely szükséges a szóban forgó értékeléshez,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

# I. FEJEZET

# ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

*1. cikk*
*Hatály*

Ez az irányelv valamennyi, egy vagy több tagállamban társasági adó hatálya alá tartozó adózóra alkalmazandó, ideértve a valamely harmadik országban adóügyi illetőséggel rendelkező gazdálkodó egységek egy vagy több tagállamban működő állandó telephelyeit.

*2. cikk*
*Fogalommeghatározások*

Ezen irányelv alkalmazásában:

1. „hitelfelvételi költségek”: a források kölcsönbe vételével kapcsolatosan az adózónál felmerülő kamatkiadások és más, azokkal egyenértékű költségek, ideértve a kölcsönbe vett források és a lejárati összeg közötti különbséget, illetve az olyan lízingszerződések kamatelemeit, melyek esetében a gazdasági tulajdonos e kamatot, valamint a finanszírozás előteremtésével kapcsolatban felmerülő költségeket levonhatja;

2. „a hitelfelvétel költségeinek a kamatbevételeket meghaladó része”: az az összeg, amennyivel egy adózó hitelfelvételi költségei meghaladják a pénzügyi eszközök után az adózó által kapott kamatbevételt és egyéb adóköteles bevételeket;

3. „pénzügyi eszköz”: a 2014/65/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv[8] 4. cikke (1) bekezdésének 15. pontjában meghatározott pénzügyi eszköz, valamint a betétek, strukturális betétek, hitelkövetelések és biztosítási alapú befektetési termékek;

4. „pénzügyi vállalkozás” a következő jogalanyok bármelyike:

   a) hitelintézet vagy a 2004/39/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv[9] 4. cikke (1) bekezdésének 1. pontjában meghatározott befektetési vállalkozás;

   b) a 2009/138/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv[10] 13. cikkének 1. pontjában meghatározott biztosító;

[8] Az Európai Parlament és a Tanács 2014. május 15-i 2014/65/EU irányelve a pénzügyi eszközök piacairól, valamint a 2002/92/EK irányelv és a 2011/61/EU irányelv módosításáról (HL L 173., 2014.6.12., 349. o.).

[9] Az Európai Parlament és a Tanács 2004. április 21-i 2004/39/EK irányelve a pénzügyi eszközök piacairól, a 85/611/EGK és a 93/6/EGK tanácsi irányelv, és a 2000/12/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 93/22/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 145., 2004.4.30., 1. o.).

c) a 2009/138/EK irányelv 13. cikkének 4. pontjában meghatározott viszontbiztosító;

d) a 2003/41/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv[11] hatálya alá tartozó, foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény – kivéve, ha az említett irányelv 5. cikkének megfelelően valamely tagállam az adott intézmény esetében úgy döntött, hogy részben vagy teljesen eltekint a szóban forgó irányelv alkalmazásától – vagy valamely foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézménynek a 2003/41/EK irányelv 19. cikkének (1) bekezdésében említett megbízottja;

e) a 2011/61/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv[12] 4. cikke (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott alternatívbefektetésialap-kezelő által kezelt alternatív befektetési alap;

f) átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozások (ÁÉKBV) a 2009/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv[13] 1. cikkének (2) bekezdése értelmében;

g) a 648/2012/EU irányelv[14] 2. cikkének 1. pontjában meghatározott központi szerződő fél;

h) a 909/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet[15] 2. cikke (1) bekezdésének 1. pontjában meghatározott központi értéktár;

5. „eszközök áthelyezése”: olyan művelet, amellyel az áthelyezett eszközök megadóztatásának joga valamely másik tagállamra vagy harmadik országra száll, miközben az eszközök tényleges tulajdonosa ugyanaz az adózó marad, kivéve az ideiglenes jellegű eszközáthelyezéseket, amennyiben az eszközöket arra szánják, hogy visszakerüljenek az áthelyezésüket indító fél tagállamába;

6. „adóügyi illetőség áthelyezése”: olyan művelet, amellyel egy adózó valamely tagállamban megszűnik adóügyi illetőséggel rendelkezni, miközben egy másik tagállamban vagy harmadik országban adóügyi illetőségre tesz szert;

7. „állandó telephely áthelyezése”: olyan művelet, amellyel egy adózó valamely tagállamban megszűnik adóalanyisággal rendelkezni, miközben valamely másik tagállamban vagy harmadik országban adóalannyá válik anélkül, hogy a szóban forgó tagállamban vagy harmadik országban adóügyi illetőségre tenne szert.

---

10 Az Európai Parlament és a Tanács 2009. november 25-i 2009/138/EK irányelve a biztosítási és viszontbiztosítási üzleti tevékenység megkezdéséről és gyakorlásáról (Szolvencia II) (HL L 335., 2009.12.17., 1. o.).

11 Az Európai Parlament és a Tanács 2003. június 3-i 2003/41/EK irányelve a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények tevékenységéről és felügyeletéről (HL L 235., 2003.9.23., 10. o.).

12 Az Európai Parlament és a Tanács 2011. június 8-i 2011/61/EU irányelve az alternatívbefektetésialap-kezelőkről, valamint a 2003/41/EK és a 2009/65/EK irányelv, továbbá az 1060/2009/EK és az 1095/2010/EU rendelet módosításáról (HL L 174., 2011.7.1., 1. o.).

13 Az Európai Parlament és a Tanács 2009. július 13-i 2009/65/EK irányelve az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokra (ÁÉKBV) vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról (HL L 302., 2009.11.17., 32. o.).

14 Az Európai Parlament és a Tanács 2012. július 4-i 648/2012/EU rendelete a tőzsdén kívüli származtatott ügyletekről, a központi szerződő felekről és a kereskedési adattárakról (HL L 201., 2012.7.27., 1. o.).

15 Az Európai Parlament és a Tanács 2014. július 23-i 909/2014/EU rendelete az Európai Unión belüli értékpapír-kiegyenlítés javításáról és a központi értéktárakról, valamint 98/26/EK és a 2014/65/EU irányelv, valamint a 236/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 257., 2014.8.28., 1. o.).

*3. cikk*
*A védelem minimális szintje*

Ez az irányelv nem zárja ki olyan nemzeti vagy megállapodáson alapuló rendelkezések alkalmazását, amelyek a belföldi társaságiadó-alap tekintetében magasabb szintű védelem biztosítására irányulnak.

# II. FEJEZET

# ADÓKIRERÜLÉS ELLENI INTÉZKEDÉSEK

*4. cikk*
*Kamatkorlátozási szabály*

(1) A hitelfelvételi költségek a pénzügyi eszközök után az adózó által kapott kamat vagy egyéb adóköteles bevétel összegéig mindig levonhatók.

(2) A hitelfelvétel költségeinek a kamatbevételeket meghaladó része – abban az adóévben, amelyikben felmerül – csak az adózó kamatfizetés, adózás, értékcsökkenés és amortizáció előtti eredményének (EBITDA) 30 százalékáig vagy 1 millió EUR összegig vonható le, attól függően, hogy a kettő közül melyik a magasabb érték. Az EBIDTA kiszámítása úgy történik, hogy az adóköteles jövedelemhez újból hozzáadják a nettó kamatkiadások és más, a kamatokkal egyenértékű költségek adóval korrigált összegeit, valamint az értékcsökkenés és az amortizáció adóval korrigált összegeit.

(3) A (2) bekezdéstől eltérve az adózónak meg lehet adni azt a jogot, hogy a hitelfelvétel költségeinek a kamatbevételeket meghaladó részét teljes mértékben levonhassa, amennyiben igazolni tudja, hogy saját tőkéjének a teljes eszközállományához viszonyított aránya egyenlő a csoportra vetített, ennek megfelelő aránnyal vagy magasabb annál.

Az első albekezdés a következő feltételek fennállása esetén alkalmazandó:

a) az adózó saját tőkéjének a teljes eszközállományához viszonyított aránya akkor tekintendő egyenlőnek a csoportra vetített, ennek megfelelő aránnyal, ha az adózó saját tőkéjének a teljes eszközállományához viszonyított aránya legfeljebb 2 százalékponttal alacsonyabb;

b) a csoportba tartozik minden olyan gazdálkodó egység, amely szerepel a nemzetközi pénzügyi beszámolási standardoknak, valamely tagállam nemzeti pénzügyi beszámolási rendszerének, vagy az Egyesült Államok általánosan elfogadott számviteli elveinek (generally accepted accounting principles, GAAP) megfelelően elkészített, ellenőrzött összevont pénzügyi kimutatásokban;

c) az eszközök és kötelezettségek értékének meghatározása ugyanazzal a módszerrel történik, mint az összevont pénzügyi kimutatásokban;

d) az adózó saját tőkéjét és teljes eszközállományát csökkentik a mérlegfordulónapot megelőző hat hónapban tett hozzájárulások, amennyiben ezek a hozzájárulások megfelelnek a mérlegfordulónapot követő hat hónap során történt kivonásoknak vagy kifizetéseknek;

e) a kapcsolt vállalkozások részére történő kifizetések nem haladják meg a csoport összes nettó kamatkiadásainak 10 százalékát.

(4) Valamely adóév EBITDA-ja, amennyiben azt az adózónál az ugyanabban vagy az azt megelőző adóévekben felmerült hitelfelvételi költségek nem merítették ki, átvihető a következő adóévekre.

(5) Azok a hitelfelvételi költségek, amelyeket a (2) bekezdés értelmében az adott adóévben nem lehet levonni, a következő adóévekben az EBITDA 30 százalékáig ugyanúgy levonhatók, mint azok a hitelfelvételi költségek, amelyek ezekben az adóévekben merültek fel.

(6) A (2)–(5) bekezdés nem alkalmazandó a pénzügyi vállalkozásokra.

*5. cikk*
*A tőkekivonás megadóztatása*

(1) Az adózó köteles adót fizetni az áthelyezett eszközök adómegállapításhoz használt értékével csökkentett, tőkekivonáskori piaci értékének megfelelő összeg után az alábbi körülmények bármelyikének fennállása esetén:

a) az adózó a székhelyéről egy másik tagállamban vagy harmadik országban lévő állandó telephelyére helyez át eszközöket;

b) az adózó valamely tagállamban található állandó telephelyéről egy másik tagállamban vagy harmadik országban lévő székhelyére vagy másik állandó telephelyére helyez át eszközöket;

c) az adózó másik tagállamba vagy harmadik országba helyezi át adóügyi illetőségét, kivéve azon eszközök tekintetében, amelyek továbbra is ténylegesen kapcsolódnak az első tagállamban található állandó telephelyhez;

d) az adózó valamely tagállamból azon kívülre helyezi át állandó telephelyét.

Az első albekezdés c) pontja alkalmazásában az eszközöknek az első tagállamban található állandó telephelyről – amelyhez az eszközök ténylegesen kapcsolódnak – valamely harmadik országba történő minden későbbi áthelyezése szintén az eszközök piaci értéken való értékesítésének tekintendő.

(2) Az adózó az (1) bekezdésben említett tőkekivonási adó megfizetése tekintetében halasztást kaphat olyan formában, hogy azt részletekben fizeti meg egy legalább 5 éves időtartam során; erre az alábbi körülmények bármelyikének fennállása esetén van lehetőség:

a) az adózó a székhelyéről egy másik tagállamban vagy egy olyan harmadik országban lévő állandó telephelyére helyez át eszközöket, amely részes fele az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásnak (a továbbiakban: EGT-megállapodás);

b) az adózó valamely tagállamban található állandó telephelyéről egy másik tagállamban vagy olyan harmadik országban lévő székhelyére vagy másik állandó telephelyére helyez át eszközöket, amely részes fele az EGT-megállapodásnak;

c) az adózó másik tagállamba vagy olyan harmadik országba helyezi át adóügyi illetőségét, amely részes fele az EGT-megállapodásnak;

d) az adózó másik tagállamba vagy olyan harmadik országba helyezi át állandó telephelyét, amely részes fele az EGT-megállapodásnak.

(3) Amennyiben az adózó a (2) bekezdésnek megfelelően a megfizetés halasztását kéri, az esettől függően az adózó tagállama vagy az állandó telephely szerinti tagállam jogszabályainak megfelelően a becsült adókötelezettség értékének megőrzéséhez szükséges mértékben kamatot lehet felszámítani.

Ha bizonyíthatóan és ténylegesen fennáll a behajthatatlanná válás kockázata, a (2) bekezdésnek megfelelő halasztott fizetés feltételeként garancia bemutatása is megkövetelhető az adózótól.

A második albekezdés nem alkalmazandó abban az esetben, ha az adózó tagállama vagy az állandó telephely szerinti tagállam jogszabályai rendelkeznek arról a lehetőségről, hogy az adótartozást egy olyan másik adózón hajtsák be, amely ugyanannak a csoportnak a tagja és adóügyi illetőséggel rendelkezik a szóban forgó tagállamban.

(4) A következő esetekben azonnal meg kell szakítani a (2) bekezdésnek megfelelő halasztott fizetést, és az adótartozás behajthatóvá válik:

a) az átruházott eszközöket elidegenítik;

b) az átruházott eszközöket a későbbiekben egy harmadik országba helyezik át;

c) az adózó adóügyi illetőségét vagy állandó telephelyét a későbbiekben egy harmadik országba helyezik át;

d) az adózó csődbe megy vagy felszámolási eljárás alatt áll.

(5) Amennyiben az eszközök, az adóügyi illetőség vagy az állandó telephely áthelyezése egy másik tagállamba történik, a szóban forgó tagállam elfogadja azt a piaci értéket, amelyet az adózó tagállama vagy az állandó telephely szerinti tagállam az eszközök adómegállapításhoz használt kiindulási értékeként megállapított.

(6) Az (1)–(5) bekezdés alkalmazásában a „piaci érték” az az összeg, amelyért ügyleti szándékkal rendelkező, egymástól független vevők és eladók közötti közvetlen ügylet keretében egy eszköz elcserélhető vagy kölcsönös kötelezettségvállalások teljesíthetők.

(7) Ez a cikk nem alkalmazandó az ideiglenes jellegű eszközáthelyezésekre, amelyek esetében az eszközöket arra szánják, hogy visszakerüljenek az áthelyezésüket indító fél tagállamába.

*6. cikk*
*Átállási záradék*

(1) A tagállamok nem mentesítik az adózót az olyan külföldi eredetű jövedelem után fizetendő adó alól, amelyet az adózó egy harmadik országban lévő gazdálkodó egységtől nyereségfelosztásként, egy harmadik országban lévő gazdálkodó egységben tulajdonolt részvények értékesítéséből származó bevételként, vagy egy harmadik országban található állandó telephelyről származó jövedelemként kapott, amennyiben a gazdálkodó egység vagy az állandó telephely nyereségét terhelő adó kiszámításához alkalmazott, jogszabályban megállapított társaságiadó-kulcs – a gazdálkodó egység székhelye szerinti országban vagy abban az országban, ahol az állandó telephely található – alacsonyabb az adózó tagállamának társaságiadó-rendszere szerint alkalmazandó, jogszabályban megállapított adókulcs 40 %-ánál. Ilyen esetben az adózó adózni köteles a külföldi eredetű jövedelem után, és a harmadik országban megfizetett adót levonhatja az adóügyi illetősége szerinti

államban keletkező adókötelezettségéből. A levonás összege nem haladhatja meg az adóköteles jövedelemre kivethető adónak a levonás előtt kiszámított mértékét.

(2) Az (1) bekezdés hatálya nem terjed ki a következő típusú veszteségekre:

a) egy adóügyi illetőséggel rendelkező adózó harmadik országban lévő állandó telephelyén felmerült veszteségek;

b) egy harmadik országban adóügyi illetőséggel rendelkező gazdálkodó egységben tulajdonolt részvények értékesítéséből származó veszteségek.

*7. cikk*
*Visszaélés elleni általános szabály*

(1) Azokat a nem valódi jogügyleteket vagy jogügylet-sorozatokat, melyeknek elsődleges célja az alkalmazandó adózási rendelkezések tárgyával vagy céljával ellentétes adóelőny megszerzése, figyelmen kívül kell hagyni a társaságiadó-kötelezettség kiszámításakor. Egy jogügylet több lépésből vagy részből is állhat.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában egy jogügyletet vagy jogügylet-sorozatot olyan mértékben kell nem valódinak tekinteni, amilyen mértékben nem valós gazdasági tartalmat tükröző, tényleges kereskedelmi okokból jött létre.

(3) A jogügyletek vagy jogügylet-sorozatok (1) bekezdésnek megfelelően történő figyelmen kívül hagyása esetén az adókötelezettséget a nemzeti jog szerinti gazdasági tartalom alapján kell meghatározni.

*8. cikk*
*Az ellenőrzött külföldi társaságokra vonatkozó szabályozás*

(1) Az adózó adóalapja az alábbi feltételek teljesülése esetén tartalmazza a gazdálkodó egység fel nem osztott jövedelmét:

a) az adózó – az alkalmazandó társaságiadó-rendszer alapján meghatározottak szerint egyedül vagy kapcsolt vállalkozásaival együtt – a szóban forgó gazdálkodó egység szavazati jogainak 50 százalékát meghaladó közvetlen vagy közvetett részesedéssel rendelkezik vagy a tőke több mint 50 százalékának tulajdonosa vagy e szervezet nyereségének 50 százalékát meghaladó részére jogosult;

b) a gazdálkodó egység országának általános adórendszere szerint a nyereség után az adózó tagállamának társaságiadó-rendszere szerint alkalmazandó tényleges adókulcs 40 %-ánál alacsonyabb tényleges társaságiadó-kulcs alapján számított adófizetési kötelezettség keletkezik;

c) a gazdálkodó egységnél keletkező jövedelem több mint 50 százaléka a következő kategóriák egyikébe tartozik:

i. pénzügyi eszközökből származó kamat vagy bármely más jövedelem;

ii. szellemi tulajdonból vagy értékesíthető engedélyekből származó jogdíj vagy bármely más jövedelem;

iii. osztalék és részvény-elidegenítésből származó jövedelem;

iv. pénzügyi lízingből származó jövedelem;

v. ingatlanvagyonból származó jövedelem, kivéve, ha egy harmadik országgal kötött megállapodás alapján az adózó tagállama nem adóztathatta volna meg a jövedelmet;

vi. biztosításból, banki és egyéb pénzügyi tevékenységből származó jövedelem;

vii. az adózónak vagy kapcsolt vállalkozásainak nyújtott szolgáltatásokból származó jövedelem;

d) a gazdálkodó egység fő részvényosztályával nem kereskednek rendszeresen valamely elismert tőzsdén.

Az első albekezdés c) pontja csak akkor alkalmazandó a pénzügyi vállalkozásokra, ha ezen gazdálkodó egységek e kategóriákba tartozó jövedelmének több mint 50 %-a az adózóval vagy annak kapcsolt vállalkozásaival kötött ügyletekből származik.

(2) A tagállamok nem alkalmazzák az (1) bekezdést, ha a gazdálkodó egység valamely tagállamban vagy olyan harmadik országban rendelkezik adóügyi illetőséggel, amely részes fele az EGT-megállapodásnak, illetve egy harmadik országbeli gazdálkodó egység valamely tagállamban található állandó telephelye vonatkozásában, kivéve abban az esetben, ha az egység telephelye teljesen mesterséges, és olyan mértékben, amennyire a gazdálkodó egység tevékenysége során olyan, nem valódi jogügyleteket bonyolít, amelyek bevezetésénél adóelőny szerzése volt az elsődleges cél.

Az (1) bekezdés nem alkalmazandó azon pénzügyi vállalkozásokra, amelyek valamely tagállamban vagy olyan harmadik országban rendelkeznek adóügyi illetőséggel, amely részes fele az EGT-megállapodásnak, illetve az ilyen pénzügyi vállalkozások egy vagy több tagállamban található állandó telephelyei vonatkozásában.

Az első albekezdés alkalmazásában egy jogügyletet vagy jogügylet-sorozatot olyan mértékben kell nem valódinak tekinteni, amilyen mértékben a gazdálkodó egység nem rendelkezne az eszközökkel vagy nem vállalta volna azokat a kockázatokat, amelyekből jövedelmének egy része vagy egésze származik, ha az egység nem olyan társaság ellenőrzése alatt állna, amelyben a szóban forgó eszközök és kockázatok szempontjából jelentős, az ellenőrzött társaság jövedelmének biztosításához nagy mértékben hozzájáruló funkciókat betöltik.

Amennyiben a gazdálkodó egység nem valódi jogügyleteket bonyolít, az ellenőrző társaság adóalapjába beszámítandó jövedelem azon összegekre korlátozódik, amelyek az ellenőrző társaság által betöltött, jelentős funkciókhoz kapcsolódó eszközök és kockázatok révén keletkeznek. Az ellenőrzött külföldi társaság jövedelmének felosztása a szokásos piaci ár elve alapján végzett számítással történik.

*9. cikk*

*Ellenőrzött külföldi társaságok jövedelmének kiszámítása*

(1) Az adóalapba beszámítandó jövedelem kiszámítása az adózó adóügyi illetősége szerinti tagállam társasági adóra vonatkozó jogszabályaiban foglalt szabályoknak megfelelően történik. A gazdálkodó egység veszteségei nem számítandók bele az adóalapba, azokat át kell vinni a következő időszakokra, és a 8. cikk alkalmazásakor a későbbi adóévek során kell figyelembe venni.

(2) Az adóalapba beszámítandó jövedelmet annak arányában kell kiszámítani, amilyen arányban az adózó a gazdálkodó egység nyereségéből részesülni jogosult.

(3) A jövedelmet abban az adóévben kell figyelembe venni, amikor a gazdálkodó egység adóéve véget ér.

(4) Ha a gazdálkodó egység az adózónak nyereségrészesedést juttat, azokat az összegeket, amelyeket korábban a 8. cikk értelmében az adóalapban figyelembe vettek, le kell vonni az adóalapból a nyereségrészesedés után fizetendő adó kiszámításakor a kettős adóztatás elkerülése érdekében.

(5) Ha az adózó értékesíti a gazdálkodó egységben meglévő részesedését, az értékesítésből származó bevételnek azt a részét, amelyet korábban a 8. cikk értelmében az adóalapban figyelembe vettek, és amely nem került felosztásra, le kell vonni az adóalapból a szóban forgó bevétel után fizetendő adó kiszámításakor a kettős adóztatás elkerülése érdekében.

*10. cikk*
*Hibrid struktúrák*

Amennyiben két tagállam jogi minősítése eltérő ugyanazon adózó tekintetében (hibrid gazdálkodó egység) – beleértve a gazdálkodó egység egy vagy több tagállamban lévő állandó telephelyeit –, és ez olyan helyzethez vezet, amelyben ugyanazon kifizetések, ráfordítások vagy veszteségek abban a tagállamban is levonásra kerülnek, amelyből a kifizetés származik, vagy amelyben a költségek és veszteségek felmerültek, valamint egy másik tagállamban is, illetve olyan helyzethez, amelyben úgy kerül levonásra a kifizetés abban a tagállamban, amelyből származik, hogy közben nem veszik figyelembe ennek megfelelően a másik tagállamban, a hibrid gazdálkodó egység tekintetében a másik tagállam elfogadja annak a tagállamnak a jogi minősítését, amelyből a kifizetés származik, illetve amelyben a költségek és veszteségek felmerültek.

Amennyiben két tagállam jogi minősítése eltérő ugyanazon kifizetés tekintetében (hibrid instrumentum), és ez olyan helyzethez vezet, amelyben úgy kerül levonásra a kifizetés abban a tagállamban, amelyből származik, hogy közben nem veszik figyelembe ennek megfelelően a másik tagállamban, a hibrid instrumentum tekintetében a másik tagállam elfogadja annak a tagállamnak a jogi minősítését, amelyből a kifizetés származik.

# III. FEJEZET

# ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

*11. cikk*
*Felülvizsgálat*

(1) A Bizottság az irányelv hatálybalépése után három évvel értékeli annak végrehajtását, és jelentést tesz a Tanácsnak.

(2) A tagállamok közölnek a Bizottsággal minden olyan információt, amely szükséges ezen irányelv végrehajtásának értékeléséhez.

*12. cikk*
*Átültetés*

(1) A tagállamok legkésőbb […]-ig elfogadják és kihirdetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek megfeleljenek. E rendelkezések szövegét haladéktalanul megküldik a Bizottság számára.

Ezeket a rendelkezéseket […]-tól/-től alkalmazzák.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

*13. cikk*
*Hatálybalépés*

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

*14. cikk*
*Címzettek*

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, -án/-én.

*a Tanács részéről*
*az elnök*

# PÉNZÜGYI KIMUTATÁS

## 1. A JAVASLAT/KEZDEMÉNYEZÉS FŐBB ADATAI

1.1. A javaslat/kezdeményezés címe

1.2. A tevékenységalapú irányítás / tevékenységalapú költségvetés-tervezés keretébe tartozó érintett szakpolitikai terület(ek)

1.3. A javaslat/kezdeményezés típusa

1.4. Célkitűzés(ek)

1.5. A javaslat/kezdeményezés indoklása

1.6. Az intézkedés és a pénzügyi hatás időtartama

1.7. Tervezett irányítási módszer(ek)

## 2. IRÁNYÍTÁSI INTÉZKEDÉSEK

2.1. A nyomon követésre és a jelentéstételre vonatkozó rendelkezések

2.2. Irányítási és kontrollrendszer

2.3. A csalások és a szabálytalanságok megelőzésére vonatkozó intézkedések

## 3. A JAVASLAT/KEZDEMÉNYEZÉS BECSÜLT PÉNZÜGYI HATÁSA

3.1. A többéves pénzügyi keret mely fejezetét/fejezeteit és a költségvetés mely kiadási tételét/tételeit érintik a kiadások?

3.2. A kiadásokra gyakorolt becsült hatás

*3.2.1. A kiadásokra gyakorolt becsült hatás összegzése*

*3.2.2. Az operatív előirányzatokra gyakorolt becsült hatás*

*3.2.3. Az igazgatási előirányzatokra gyakorolt becsült hatás*

*3.2.4. A jelenlegi többéves pénzügyi kerettel való összeegyeztethetőség*

*3.2.5. Harmadik felek részvétele a finanszírozásban*

3.3. A bevételre gyakorolt becsült hatás

# PÉNZÜGYI KIMUTATÁS

## 1. A JAVASLAT/KEZDEMÉNYEZÉS FŐBB ADATAI

### 1.1. A javaslat/kezdeményezés címe

Javaslat – A Tanács irányelve a belső piac működését közvetlenül érintő adókikerülési gyakorlatok elleni szabályok megállapításáról

### 1.2. A tevékenységalapú irányítás / tevékenységalapú költségvetés-tervezés keretébe tartozó érintett szakpolitikai terület(ek)[16]

14

14.03

### 1.3. A javaslat/kezdeményezés típusa

☒ A javaslat/kezdeményezés **új intézkedésre** irányul

☐ A javaslat/kezdeményezés **kísérleti projektet / előkészítő intézkedést követő új intézkedésre**[17] irányul

☐ A javaslat/kezdeményezés **jelenlegi intézkedés meghosszabbítására** irányul

☐ A javaslat/kezdeményezés **új intézkedésnek megfelelően módosított intézkedésre** irányul

### 1.4. Célkitűzés(ek)

*1.4.1. A javaslat/kezdeményezés által érintett többéves bizottsági stratégiai célkitűzés(ek)*

A Bizottság 2015. évi munkaprogramjában megjelölt prioritások közé tartozik a méltányosabb megközelítés az adózás terén. Ezzel összhangban a Bizottság 2016. évi munkaprogramjában az egyik kulcsfontosságú cselekvési terület a társaságok nyereségének megadóztatására vonatkozó jogi keret javítása az elfogadhatatlan adótervezés, valamint az adóalap-erózió és a nyereségátcsoportosítás elleni intézkedések előterjesztése révén.

*1.4.2. Konkrét célkitűzés(ek) és a tevékenységalapú irányítás / tevékenységalapú költségvetés-tervezés keretébe tartozó érintett tevékenység(ek)*

Konkrét célkitűzés

Egy minimális védelmi szint létrehozása a belső piac tekintetében a piac működését közvetlenül érintő, legmeghatározóbb adótervezési stratégiák ellen.

A tevékenységalapú irányítás / tevékenységalapú költségvetés-tervezés keretébe tartozó érintett tevékenység(ek)

Tevékenységalapú költségvetés-tervezés (ABB) 3

[16] Tevékenységalapú irányítás: ABM (*Activity Based Management*) tevékenységalapú költségvetés-tervezés: ABB (*Activity Based Budgeting*).

[17] A költségvetési rendelet 54. cikke (2) bekezdésének a) vagy b) pontja szerint.

*1.4.3. Várható eredmény(ek) és hatás(ok)*

Tüntesse fel, milyen hatásokat gyakorolhat a javaslat/kezdeményezés a kedvezményezettekre/célcsoportokra.

Az adózás a nyereség keletkezése és az értékteremtés helyén fog történni. Ez igazságosabbá fogja tenni az adóterhek megoszlását az Unióban működő társaságok között. Ily módon a nemzetközileg aktív vállalatcsoportok a jövőben nem juthatnak előnyökhöz olyan adótervezési lehetőségek révén, amelyek a csupán belföldön aktív adózók (különösen a kkv-k) számára nem elérhetők.

A tagállamok adóbázisa nagyobb fokú védelmet fog élvezni az adóalap-erózióval és a nyereségátcsoportosítással szemben.

Mindez erősíteni fogja a lakosság – általában véve a polgárok és az adózók – bizalmát az adórendszer igazságosságában.

*1.4.4. Eredmény- és hatásmutatók*

Tüntesse fel a javaslat/kezdeményezés megvalósításának nyomon követését lehetővé tevő mutatókat.

A javaslatra a 11. cikkben (Felülvizsgálat) és a 12. cikkben (Átültetés) foglalt követelmények vonatkoznak.

**1.5. A javaslat/kezdeményezés indoklása**

*1.5.1. Rövid vagy hosszú távon kielégítendő szükséglet(ek)*

Nagyobb fokú védelmet biztosítani a belső piac számára a piac működését közvetlenül érintő, legmeghatározóbb adótervezési stratégiák ellen.

Közös uniós megközelítés elfogadása a BEPS-projekt eredményeinek végrehajtása tekintetében.

*1.5.2. Az uniós részvételből adódó többletérték*

A következetesség biztosítása és a különbségek elkerülése a valamennyi tagállamra vonatkozó, közös szabályok és eljárások révén. A tagállami végrehajtás terén felmerülő következetlenségek és hiányosságok veszélyeztetnék az egész projekt sikerességét.

*1.5.3. Hasonló korábbi tapasztalatok tanulsága*

A Tanács már 1990-ben elfogadott két, úgynevezett „társaságiadó-irányelvet”, amelyek a belső piac működését akadályozó tényezőkre irányultak. A kilencvenes évek végén további jogszabályok elfogadására került sor a társasági adózás, ezen belül is az unión belüli, határokon átnyúló tevékenységek területén.

*1.5.4. Egyéb releváns eszközökkel való összeegyeztethetőség és lehetséges szinergia*

A javaslat egy olyan csomag részét képezi, amely több kezdeményezést is tartalmaz. Kedvező szinergiahatásokat eredményezhet a csomagon belüli intézkedések közötti, valamint a 2015. márciusi, adózási átláthatósággal kapcsolatos csomagban és a 2015. júniusi cselekvési tervben megfogalmazott javaslatokkal való kölcsönhatás.

### 1.6. Az intézkedés és a pénzügyi hatás időtartama

☐ A javaslat/kezdeményezés **határozott időtartamra** vonatkozik

– ☐ A javaslat/kezdeményezés időtartama: ÉÉÉÉ [HH/NN]-tól/-től ÉÉÉÉ [HH/NN]-ig

– ☐ Pénzügyi hatás: ÉÉÉÉ-tól/-től ÉÉÉÉ-ig

☒ A javaslat/kezdeményezés **határozatlan időtartamra** vonatkozik

Beindítási időszak: ÉÉÉÉ-tól/-től ÉÉÉÉ-ig

azt követően: rendes ütem.

### 1.7. Tervezett irányítási módszer(ek)[18]

☐ Bizottság általi **közvetlen irányítás**

– ☐ a Bizottság szervezeti egységein keresztül, ideértve az uniós küldöttségek személyzetét

– ☐ végrehajtó ügynökségen keresztül

☐ **Megosztott irányítás** a tagállamokkal

☐ **Közvetett irányítás** a költségvetés végrehajtásával kapcsolatos feladatoknak a következőkre történő átruházásával:

– ☐ harmadik országok vagy az általuk kijelölt szervek

– ☐ nemzetközi szervezetek és ügynökségeik (nevezze meg)

– ☐ az EBB és az Európai Beruházási Alap

– ☐ a költségvetési rendelet 208. és 209. cikkében említett szervek

– ☐ közjogi szervek

– ☐ magánjog alapján működő, közfeladatot ellátó szervek, olyan mértékben, amennyiben megfelelő pénzügyi garanciákat nyújtanak

– ☐ a valamely tagállam magánjoga alapján működő, köz- és magánszféra közötti partnerség végrehajtásával megbízott és megfelelő pénzügyi garanciákat nyújtó szervek

– ☐ az EUSZ V. címének értelmében a KKBP terén konkrét fellépések végrehajtásával megbízott, és a vonatkozó alap-jogiaktusban meghatározott személyek.

– *Egynél több irányítási módszer feltüntetése esetén kérjük, adjon részletes felvilágosítást a „Megjegyzések” rovatban.*

Megjegyzések

| |
|---|
| Tekintettel arra, hogy jogalkotási jellegű javaslatról van szó, a Bizottságnak nincsenek tervezett irányítási módszerei és költségvetés-végrehajtási feladatai. |

[18] Az egyes irányítási módszerek ismertetése, valamint a költségvetési rendeletre való megfelelő hivatkozások megtalálhatók a Költségvetési Főigazgatóság honlapján: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

## 2. IRÁNYÍTÁSI INTÉZKEDÉSEK

### 2.1. A nyomon követésre és a jelentéstételre vonatkozó rendelkezések

Gyakoriság és feltételek

| |
|---|
| Nincs. |

### 2.2. Irányítási és kontrollrendszer

*2.2.1. Felismert kockázat(ok)*

| |
|---|
| Nincs. |

*2.2.2. A működő belső kontrollrendszerrel kapcsolatos információk*

| |
|---|
| Nincs. |

*2.2.3. Az ellenőrzések költsége és haszna, a várt hibaarány értékelése*

| |
|---|
| Tárgytalan. |

### 2.3. A csalások és a szabálytalanságok megelőzésére vonatkozó intézkedések

Tüntesse fel a meglévő vagy tervezett megelőző és védintézkedéseket.

| |
|---|
| Tárgytalan. |

## 3. A JAVASLAT/KEZDEMÉNYEZÉS BECSÜLT PÉNZÜGYI HATÁSA

### 3.1. A többéves pénzügyi keret mely fejezetét/fejezeteit és a költségvetés mely kiadási tételét/tételeit érintik a kiadások?

- Jelenlegi költségvetési tételek

A többéves pénzügyi keret fejezetei, azon belül pedig a költségvetési tételek sorrendjében.

| A többéves pénzügyi keret fejezete | Költségvetési tétel | Kiadás típusa | Hozzájárulás | | | |
|---|---|---|---|---|---|---|
| | Szám<br>Nincs<br>[……...……fejezet] | diff./nem diff.[19] | EFTA-országoktól[20] | tagjelölt országoktól[21] | harmadik országoktól | a költségvetési rendelet 21. cikke (2) bekezdésének b) pontja értelmében |
| | Nincs. | diff./nem diff. | IGEN/NEM | IGEN/NEM | IGEN/NEM | IGEN/NEM |

- Létrehozandó új költségvetési tételek

A többéves pénzügyi keret fejezetei, azon belül pedig a költségvetési tételek sorrendjében.

| A többéves pénzügyi keret fejezete | Költségvetési tétel | Kiadás típusa | Hozzájárulás | | | |
|---|---|---|---|---|---|---|
| | Szám<br>Nincs. | diff./nem diff. | EFTA-országoktól | tagjelölt országoktól | harmadik országoktól | a költségvetési rendelet 21. cikke (2) bekezdésének b) pontja értelmében |
| | Nincs. | | IGEN/NEM | IGEN/NEM | IGEN/NEM | IGEN/NEM |

19 Diff. = Differenciált előirányzatok / Nem diff. = Nem differenciált előirányzatok.

20 EFTA: Európai Szabadkereskedelmi Társulás.

21 Tagjelölt országok és adott esetben a nyugat-balkáni potenciális tagjelölt országok.

### 3.2. A kiadásokra gyakorolt becsült hatás

[Ezt a részt az **igazgatási jellegű költségvetési adatok táblázatában** (a pénzügyi kimutatás mellékletében található második dokumentum) kell kitölteni, és a szolgálatközi konzultációhoz fel kell tölteni a CISNET-re.]

*3.2.1. A kiadásokra gyakorolt becsült hatás összegzése*

millió EUR (három tizedesjegyig)

| **A többéves pénzügyi keret fejezete** | Szám | Nem releváns……...…….] |
|---|---|---|

| FŐIGAZGATÓSÁG: Adóügyi és Vámuniós Főigazgatóság | | | **N.** év[22] | **N+1.** év | **N+2.** év | **N+3.** év | A táblázat a hatás időtartamának megfelelően (vö. 1.6. pont) további évekkel bővíthető | | | **ÖSSZESEN** |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| • Operatív előirányzatok | | | | | | | | | | |
| Költségvetési tétel száma | Kötelezettségvállalási előirányzatok | (1) | | | | | | | | |
| | Kifizetési előirányzatok | (2) | | | | | | | | |
| Költségvetési tétel száma | Kötelezettségvállalási előirányzatok | (1a) | | | | | | | | |
| | Kifizetési előirányzatok | (2 a) | | | | | | | | |
| Bizonyos egyedi programok keretéből finanszírozott igazgatási előirányzatok[23] | | | | | | | | | | |
| Költségvetési tétel száma | | (3) | | | | | | | | |

[22] Az N. év a javaslat/kezdeményezés végrehajtásának első éve.

[23] Technikai és/vagy igazgatási segítségnyújtás, valamint uniós programok és/vagy intézkedések végrehajtásához biztosított támogatási kiadások (korábban: BA-tételek), közvetett kutatás, közvetlen kutatás.

| | | | | | | | | | | |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| **Az Adóügyi és Vámuniós Főigazgatósághoz tartozó előirányzatok ÖSSZESEN** | Kötelezettségvállalási előirányzatok | =1+1a +3 | | | | | | | | |
| | Kifizetési előirányzatok | =2+2a +3 | | | | | | | | |

| | | | | | | | | | | |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| • Operatív előirányzatok ÖSSZESEN | Kötelezettségvállalási előirányzatok | (4) | | | | | | | | |
| | Kifizetési előirányzatok | (5) | | | | | | | | |
| • Bizonyos egyedi programok keretéből finanszírozott igazgatási előirányzatok ÖSSZESEN | | (6) | | | | | | | | |
| A többéves pénzügyi keret **Nem releváns FEJEZETÉHEZ tartozó előirányzatok ÖSSZESEN** | Kötelezettségvállalási előirányzatok | = 4 + 6 | | | | | | | | |
| | Kifizetési előirányzatok | = 5 + 6 | | | | | | | | |

**<u>Amennyiben a javaslat/kezdeményezés több fejezetet is érint:</u>**

| | | | | | | | | | | |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| • Operatív előirányzatok ÖSSZESEN | Kötelezettségvállalási előirányzatok | (4) | | | | | | | | |
| | Kifizetési előirányzatok | (5) | | | | | | | | |
| • Bizonyos egyedi programok keretéből finanszírozott igazgatási előirányzatok ÖSSZESEN | | (6) | | | | | | | | |

| | | | | | | | | | | |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| A többéves pénzügyi keret **1–4. FEJEZETÉHEZ tartozó előirányzatok ÖSSZESEN** (Referenciaösszeg) | Kötelezettségvállalási előirányzatok | = 4 + 6 | | | | | | | | |
| | Kifizetési előirányzatok | = 5 + 6 | | | | | | | | |

| **A többéves pénzügyi keret fejezete** | **5** | „Igazgatási kiadások” |
|---|---|---|

millió EUR (három tizedesjegyig)

| | | **N.** év | **N+1.** év | **N+2.** év | **N+3.** év | A táblázat a hatás időtartamának megfelelően (vö. 1.6. pont) további évekkel bővíthető | | | **ÖSSZESEN** |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| FŐIGAZGATÓSÁG: Adóügyi és Vámuniós Főigazgatóság | | | | | | | | | |
| • Humánerőforrás | | | | | | | | | |
| • Egyéb igazgatási kiadások | | | | | | | | | |
| **Adóügyi és Vámuniós Főigazgatóság ÖSSZESEN** | Előirányzatok | | | | | | | | |

| | | | | | | | | | |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| A többéves pénzügyi keret **5. FEJEZETÉHEZ tartozó előirányzatok ÖSSZESEN** | (Összes kötelezettségvállalási előirányzat = Összes kifizetési előirányzat) | | | | | | | | |

millió EUR (három tizedesjegyig)

| | | **N.** év[24] | **N+1.** év | **N+2.** év | **N+3.** év | A táblázat a hatás időtartamának megfelelően (vö. 1.6. pont) további évekkel bővíthető | | | **ÖSSZESEN** |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| A többéves pénzügyi keret **1–5. FEJEZETÉHEZ tartozó előirányzatok ÖSSZESEN** | Kötelezettségvállalási előirányzatok | | | | | | | | |
| | Kifizetési előirányzatok | | | | | | | | |

[24] Az N. év a javaslat/kezdeményezés végrehajtásának első éve.

*3.2.2. Az operatív előirányzatokra gyakorolt becsült hatás*

– ☒ A javaslat/kezdeményezés nem vonja maga után operatív előirányzatok felhasználását.

– ☐ A javaslat/kezdeményezés az alábbi operatív előirányzatok felhasználását vonja maga után:

Kötelezettségvállalási előirányzatok, millió EUR (három tizedesjegyig)

| **Tüntesse fel a célkitűzéseket és a teljesítéseket** ⇩ | | | **N.** év | | **N+1.** év | | **N+2.** év | | **N+3.** év | | A táblázat a hatás időtartamának megfelelően (vö. 1.6. pont) további évekkel bővíthető | | | | | | **ÖSSZESEN** | |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| | **TELJESÍTÉSEK** | | | | | | | | | | | | | | | | | |
| | Típus 25 | Átlagos költség | Szám | Költség | Szám | Költség | Szám | Költség | Szám | Költség | Szám | Költség | Szám | Költség | Szám | Költség | Összesített szám | Összköltség |
| 1. KONKRÉT CÉLKITŰZÉS[26] ... | | | | | | | | | | | | | | | | | | |
| - Teljesítés | | | | | | | | | | | | | | | | | | |
| - Teljesítés | | | | | | | | | | | | | | | | | | |
| - Teljesítés | | | | | | | | | | | | | | | | | | |
| 1. konkrét célkitűzés részösszege | | | | | | | | | | | | | | | | | | |
| 2. KONKRÉT CÉLKITŰZÉS ... | | | | | | | | | | | | | | | | | | |
| - Teljesítés | | | | | | | | | | | | | | | | | | |
| 2. konkrét célkitűzés részösszege | | | | | | | | | | | | | | | | | | |
| **ÖSSZKÖLTSÉG** | | | | | | | | | | | | | | | | | | |

25 A teljesítés a nyújtandó termékekre és szolgáltatásokra vonatkozik (pl. finanszírozott diákcserék száma, épített utak hossza kilométerben stb.).

26 Az 1.4.2. szakaszban („Konkrét célkitűzések...”) feltüntetett célkitűzés.

*3.2.3. Az igazgatási előirányzatokra gyakorolt becsült hatás*

3.2.3.1. Összegzés

– ☒ A javaslat/kezdeményezés nem vonja maga után igazgatási előirányzatok felhasználását.

– ☐ A javaslat/kezdeményezés az alábbi igazgatási előirányzatok felhasználását vonja maga után:

millió EUR (három tizedesjegyig)

| | **N.** év[27] | **N+1.** év | **N+2.** év | **N+3.** év | A táblázat a hatás időtartamának megfelelően (vö. 1.6. pont) további évekkel bővíthető | | | **ÖSSZESEN** |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| **A többéves pénzügyi keret 5. FEJEZETE** | | | | | | | | |
| Humánerőforrás | | | | | | | | |
| Egyéb igazgatási kiadások | | | | | | | | |
| **A többéves pénzügyi keret 5. FEJEZETÉNEK részösszege** | | | | | | | | |

| | | | | | | | | |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| **A többéves pénzügyi keret 5. FEJEZETÉBE[28] bele nem tartozó előirányzatok** | | | | | | | | |
| Humánerőforrás | | | | | | | | |
| Egyéb igazgatási kiadások | | | | | | | | |
| **A többéves pénzügyi keret 5. FEJEZETÉBE bele nem tartozó előirányzatok részösszege** | | | | | | | | |

| | | | | | | | | |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| **ÖSSZESEN** | | | | | | | | |

A humánerőforrással és más igazgatási kiadásokkal kapcsolatos előirányzat-igényeket az adott főigazgatóság rendelkezésére álló, az intézkedés irányításához rendelt előirányzatokkal és/vagy az adott főigazgatóságon belüli átcsoportosítással kell teljesíteni. A források adott esetben a költségvetési korlátok betartása mellett kiegészíthetők az éves elosztási eljárás keretében az irányító főigazgatósághoz rendelt további juttatásokkal.

27 Az N. év a javaslat/kezdeményezés végrehajtásának első éve.

28 Technikai és/vagy igazgatási segítségnyújtás, valamint uniós programok és/vagy intézkedések végrehajtásához biztosított támogatási kiadások (korábban: BA-tételek), közvetett kutatás, közvetlen kutatás.

3.2.3.2. Becsült humánerőforrás-szükségletek

– ☒ A javaslat/kezdeményezés nem igényel humánerőforrást.

– ☐ A javaslat/kezdeményezés az alábbi humánerőforrás-igénnyel jár:

*A becsléseket teljes munkaidős egyenértékben kell kifejezni*

| • | **N.** év | **N+1.** év | **N+2.** év | **N+3.** év | A táblázat a hatás időtartamának megfelelően (vö. 1.6. pont) további évekkel bővíthető | | |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| **• A létszámtervben szereplő álláshelyek (tisztviselők és ideiglenes alkalmazottak)** | | | | | | | |
| • XX 01 01 01 (a központban és a bizottsági képviseleteken) | | | | | | | |
| • XX 01 01 02 (a küldöttségeknél) | | | | | | | |
| • XX 01 05 01 (közvetett kutatás) | | | | | | | |
| • 10 01 05 01 (közvetlen kutatás) | | | | | | | |
| • **• Külső munkatársak teljes munkaidős egyenértékben (FTE) kifejezve**[29] • | | | | | | | |
| • XX 01 02 01 (AC, END, INT a teljes keretből) | | | | | | | |
| • XX 01 02 02 (AC, AL, END, INT és JED a küldöttségeknél) | | | | | | | |
| • **XX** 01 04 **yy**[30] • - a központban • | | | | | | | |
| • - a küldöttségeknél | | | | | | | |
| • **XX** 01 05 02 (AC, END, INT közvetett kutatásban) | | | | | | | |
| • 10 01 05 02 (AC, END, INT közvetett kutatásban) | | | | | | | |
| • Egyéb költségvetési tétel (kérjük megnevezni) | | | | | | | |
| • **ÖSSZESEN** | | | | | | | |

**XX** az érintett szakpolitikai terület vagy költségvetési cím.

A humánerőforrás-igényeknek az adott főigazgatóság rendelkezésére álló, az intézkedés irányításához rendelt és/vagy az adott főigazgatóságon belül átcsoportosított személyzettel kell eleget tenni. A források adott esetben a meglévő költségvetési korlátok betartása mellett kiegészíthetők az éves elosztási eljárás keretében az irányító főigazgatósághoz rendelt további juttatásokkal.

[29] AC=szerződéses alkalmazott; AL=helyi alkalmazott; END=kirendelt nemzeti szakértő; INT=kölcsönmunkaerő (átmeneti alkalmazott); JED=küldöttségi pályakezdő szakértő.

[30] Az operatív előirányzatokból finanszírozott külső munkatársakra vonatkozó részleges felső határérték (korábban: BA-tételek).

Az elvégzendő feladatok leírása:

| | |
|---|---|
| Tisztviselők és ideiglenes alkalmazottak | |
| Külső munkatársak | |

*3.2.4. A jelenlegi többéves pénzügyi kerettel való összeegyeztethetőség*

– ☒ A javaslat/kezdeményezés összeegyeztethető a jelenlegi többéves pénzügyi kerettel.

– ☐ A javaslat/kezdeményezés miatt szükséges a többéves pénzügyi keret vonatkozó fejezetének átprogramozása.

| |
|---|
| Fejtse ki, miként kell átprogramozni a pénzügyi keretet: tüntesse fel az érintett költségvetési tételeket és a megfelelő összegeket. |

– ☐ A javaslat/kezdeményezés miatt szükség van a rugalmassági eszköz alkalmazására vagy a többéves pénzügyi keret felülvizsgálatára.

| |
|---|
| Fejtse ki a szükségleteket: tüntesse fel az érintett fejezeteket és költségvetési tételeket és a megfelelő összegeket.<br>[…] |

*3.2.5. Harmadik felek részvétele a finanszírozásban*

– A javaslat/kezdeményezés nem irányoz elő harmadik felek általi társfinanszírozást.

~~– A javaslat/kezdeményezés az alábbi becsült társfinanszírozást irányozza elő:~~

előirányzatok, millió EUR (három tizedesjegyig)

| | **N.** év | **N+1.** év | **N+2.** év | **N+3.** év | A táblázat a hatás időtartamának megfelelően (vö. 1.6. pont) további évekkel bővíthető | | | Összesen |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| Tüntesse fel a társfinanszírozó szervet | | | | | | | | |
| Társfinanszírozott előirányzatok ÖSSZESEN | | | | | | | | |

### 3.3. A bevételre gyakorolt becsült hatás

– ☒ A javaslatnak/kezdeményezésnek nincs pénzügyi hatása a bevételre.

– ☐ A javaslatnak/kezdeményezésnek van pénzügyi hatása – a bevételre gyakorolt hatása a következő:

– ☐ a javaslat a saját forrásokra gyakorol hatást

– ☐ a javaslat az egyéb bevételekre gyakorol hatást

millió EUR (három tizedesjegyig)

| Bevételi költségvetési tétel: | Az aktuális költségvetési évben rendelkezésre álló előirányzatok | A javaslat/kezdeményezés hatása[31] | | | | | | |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| | | **N.** év | **N+1.** év | **N+2.** év | **N+3.** év | A táblázat a hatás időtartamának megfelelően (vö. 1.6. pont) további évekkel bővíthető | | |
| … jogcímcsoport | | | | | | | | |

Az egyéb címzett bevételek esetében tüntesse fel az érintett kiadáshoz tartozó költségvetési tétel(eke)t.

Tárgytalan.

Ismertesse a bevételre gyakorolt hatás számításának módszerét.

Tárgytalan.

[31] A tradicionális saját források (vámok, cukorilletékek) tekintetében nettó összegeket, vagyis a 25 %-kal (beszedési költségek) csökkentett bruttó összegeket kell megadni.